3 JULI 2026
25ε jaargang
NR. 23

HET SPOOR
DER KAMPIOENEN

"BLAUWE CRACK"

NL22-8588663

EIGENAAR: JAN VAN KEULEN
FOTO: F. WACKERS

1e Nationaal, St. Vincent de Tyrosse 2026
tegen 8.717 duiven.

BENZING

DIT WEEKEND DE KLASSIEKER GRAND PRIX BARCELONA.

GPS
GPS-AUCTIONS

DE LIEFHEBBERS VAN DE DAGFOND STARTEN MET DE GRAND PRIX MIDI FRANCE. DE KASTELENKLASSIEKER

SAVANNAH EN DE PUCHJES VAN MONSTER

Of hoe een gestrande wedstrijdduif een Westlands gezin wist te veroveren.

In de duivensport praten we vaak over prestaties. Over eerste prijzen, kampioenschappen en uitslagen. Maar soms gebeurt er iets waardoor je weer beseft waarom zoveel mensen een zwak hebben voor dieren. Ook voor onze postduif. Dit is het verhaal van Savannah. Een verhaal over gastvrijheid, medeleven en een meisje van vijftien jaar dat haar hart verloor aan een verdwaalde wedstrijdduif.

Op 25 mei liep de familie Huf uit Monster terug van het strand. Niets bijzonders, gewoon een mooie dag aan de Westlandse kust. Tot dochter Jackie ineens een duif zag lopen in een steeg vlak bij hun huis. Normaal vliegen duiven weg zodra je in de buurt komt, maar deze niet. Ze liet zich bijna zomaar oppakken. Jackie zag direct dat er iets niet klopte. De duif was niet bang, niet schuw en vooral niet sterk genoeg om weg te vliegen. Misschien was het geen toeval dat juist Jackie de duif vond. Met vijf cavia's en een oppashond in huis heeft zij een groot hart voor dieren. Dus toen de verzwakte duif werd gevonden was er geen discussie mogelijk: die moest geholpen worden. Via het ringnummer werd contact gezocht met de eigenaar. Met wat tips over voer, water en verzorging begon het herstel van Savannah.

Eerst was het idee simpel. Een paar dagen rust, goed eten en daarna weer richting Steenwijk. Maar Savannah bleek daar heel anders over te denken. Zodra ze wat was aangesterkt werden er voorzichtig enkele pogingen gedaan om haar weer te laten vertrekken. Maar iedere keer gebeurde hetzelfde. Ze vloog een klein stukje, maakte een rondje en keerde vervolgens rechtstreeks terug naar haar nieuwe verblijfplaats: de hobbygarage van Didier Huf. Dat was niet zomaar een garage. Daar stond een prachtige verzameling oude Puch-bromfietsen. Voor Savannah bleken de klassieke brommers uitstekende slaapplaatsen. Zadels, sturen en rekjes werden haar favoriete plekjes. Tussen de glimmende Puchjes vond zij haar eigen veilige wereld.

Naarmate de dagen verstreken werd Savannah steeds sterker. Maar ook steeds meer onderdeel van het gezin. Vooral Jackie was helemaal verkocht. Savannah werd niet langer gezien als een verdwaalde wedstrijdduif. Ze werd een huisgenoot. Een vriendinnetje met veren. Zoals dat vaak gaat bij dieren die aandacht krijgen, wist Savannah iedereen voor zich te winnen. De gedachte ontstond zelfs voorzichtig dat het misschien best leuk zou zijn als ze bleef. Maar ergens boven Steenwijk net in Drenthe stond natuurlijk ook nog een eigenaar op haar te wachten. Bovendien leek Savannah nog wat minder kracht te hebben in haar linkervleugel. Zelf terugvliegen zat er nog niet in. Daarom werd besloten gebruik te maken van iets wat veel buitenstaanders niet kennen: de duiventaxi. In dit geval kwam Henk de Vries haar ophalen. Keurig op tijd stond hij voor de deur. Ook hij bleek iemand met een groot hart voor duiven. Savannah werd zorgvuldig meegenomen voor haar reis naar huis. Niet op eigen kracht, maar als een echte prinses. Savannah is niet zomaar een duif. Ze is een bewezen wedstrijdduif die eerder al een prachtige 18e prijs won tegen 16.088 duiven. Een duivin die na een zware vlucht vanuit Hirson achterbleef, maar eigenlijk gaat dit verhaal niet over prestaties. Het gaat over een gezin dat een dier in nood zag. Over een meisje dat direct voelde dat hulp nodig was. Over een garage vol oude Puch-brommers die tijdelijk veranderde in een duivenhotel.

Iedere dag hadden we contact met de eigenaar van de duif, heen en weer werden foto's en filmpjes gestuurd en we werden uitgenodigd voor een weekend Drenthe om een vlucht mee te maken, wat we ook gaan doen in augustus of september.

Inmiddels is Savannah weer thuis tussen haar vrienden en vriendinnen en haar man. Maar in Monster zullen ze haar niet snel vergeten. En eerlijk gezegd vermoed ik dat Savannah dat adres ook niet snel zal vergeten. Mocht ze ooit nog eens verdwalen, dan wacht er tussen de oude Puchjes in het Westland ongetwijfeld weer een warm welkom. Met misschien wel één persoon die nog het meest blij zal zijn: Jackie, een meisje van vijftien jaar dat ontdekte dat zelfs een verdwaalde postduif een onvergetelijke vriendin kan worden.

Geschreven door de familie Huf en Gert Jan Beute

2. SAVANNAH
3. VAN DE REDACTIE
4. MICHEL VERWEIJ
5. OP HET DUIVENSPREEKUUR
6. AFD NOORD GROOTMEESTER V25
8. RECHT OP DE MAN AF..... CHARLES DER ZWART
10. AFD OOST GROOTMEESTER V25
12. AFD WEST GROOTMEESTER V25
14. JUBILEUM... DE 25E PLAATS
15. AFD ZUID WEST GROOTMEESTER V25
17. DUIVENFLUISTERAAR
18. AFD ZUID OOST GROOTMEESTER V25
21. GROOTMEESTER NATIONAAL PAU
23. JOS EN ERIK FRANSSEN
27. MICHEL TERLOUW
29. JISK BOUMA

CODE ROOD

Beste Lezers,

De titel van de vorige Van de Redactie was nog "Rode Kaart", maar inmiddels zijn we een stap verder: Code Rood. In onze sport was die term al bekend, maar nu geldt hij ook letterlijk voor het weer in heel Nederland. Daarmee is de boodschap duidelijk: de omstandigheden veranderen en wij zullen mee moeten veranderen. De afgelopen weken is daar al vaker op gewezen. De natuur geeft ons, voor zover dat nog nodig was, opnieuw een signaal. Voor ons duivenliefhebbers betekent dat vooral dat we afscheid moeten nemen van vanzelfsprekendheden. Kreten als "zo hebben we het altijd gedaan" helpen niet meer. Het roer zal echt om moeten.

"Wat waar is, is al zo. Het erkennen ervan maakt het niet erger."

Daarmee kom ik bij het probleem van afgelopen weekend. Los van de weersituatie is het onbegrijpelijk om drie marathonvluchten in één weekend te organiseren. Natuurlijk is er verschil tussen een ochtend- en een middaglossing, en ik begrijp dat daar tradities aan vastzitten. Maar juist die tradities hebben onze sport al genoeg schade berokkend. Als we blijven vasthouden aan oude patronen, lopen we steeds opnieuw tegen dezelfde grenzen aan.
Op het moment van schrijven zijn de duiven van Agen en Bergerac onderweg. Hoe dit afloopt, is nog onzeker. Wat wel opvalt, is dat Bergerac, oorspronkelijk een middaglossing vanuit Mont de Marsan, ineens als ochtendlossing is vervlogen. Daar zal ongetwijfeld een reden voor zijn, maar het resultaat blijft vreemd: twee marathonvluchten op vrijwel dezelfde afstand, afzonderlijk gelost, op verschillende dagen ingekorfd en toch bijna gelijktijdig onderweg. Hoe verzinnen we het met elkaar? Alsof dat nog niet genoeg was, stond er voor Oost en Noord ook nog een Ruffec-vlucht op het programma. De duiven konden het daar misschien nog wel aan, maar voor de mensen was het een ander verhaal. Juist daar wordt zichtbaar dat we niet alleen naar de sportieve kant moeten kijken, maar ook naar de omstandigheden waaronder mensen en dieren moeten presteren. Dit weekend zou daarom een les moeten zijn. Allereerst moeten we beter waken over de gezondheid van onze duiven en geen onnodige risico's nemen. Protocollen zijn nuttig, maar ze mogen nooit een vervanging worden van gezond verstand. Achteraf is het eenvoudig praten, maar eerlijk is eerlijk: de marathonvluchten hadden in deze hitte moeten worden afgelast. Het hele land stond in het teken van extreme temperaturen, en toch gingen wij gewoon op pad voor een wedstrijd. Dat was niet verstandig. Daarnaast verdienen ook onze begeleiders betere zorg. De voorzieningen op de lossingsplaats zijn minstens zo belangrijk voor de mensen als voor de duiven. Wie ooit zelf een meerdaagse uitgestelde lossing in Zuid-Frankrijk heeft meegemaakt, weet hoe zwaar dat kan zijn.

Maar de belangrijkste conclusie is misschien wel dat ons vliegprogramma op de schop moet. Dertien marathonvluchten in één seizoen is in deze tijd vragen om problemen. Al vaker is gebleken dat het verschil tussen een ochtend- en een middaglossing in de praktijk nauwelijks bestaat; het is vooral een verschil in onze beleving. En precies daar wringt het: zolang we blijven redeneren vanuit "zo hebben we het altijd gedaan", verandert er niets.

Daarom is het tijd voor een eenvoudiger en logischer programma. Maak er één overzichtelijk geheel van met zes of zeven vluchten, zoals bij de andere disciplines. Sluit aan bij de internationale kalender en kies voor twee korte marathons: één voor Noord-Nederland en één voor Zuid-Nederland. De steeds grotere groepen duiven die na middaglossingen 's nachts thuiskomen, laten immers zien dat deze weg doodloopt. U wilt uw duiven toch liever zelf zien thuiskomen dan midden in de nacht wakker te worden gebeld door een concurrent met de mededeling: "Er is een duif bij u binnengelopen."
Dat is de echte boodschap van Code Rood: niet vasthouden aan wat ooit werkte, maar kiezen voor wat nu nog verantwoord is. Alleen dan houden we onze sport gezond, voor duiven én voor mensen.

Heb ik u nu wakker geschud?

GERRIT KNOL
Hoofdredacteur

COLOFON

HET SPOOR DER KAMPIOENEN
Internationaal Duivensport-magazine.
Verschijnt 42 x per jaar. Wekelijks in het vliegseizoen en specials met de Voorjaarsbeurs, de Nationale Manifestatie en met de Kerstdagen.
Het Spoor komt in 2026 niet uit op: 30/1, 27/2, 27/3, 10/4, 18/9, 25/9, 6/11, 27/11, 18/12, 25/12.

Het jaarabonnement 2025 kost in Nederland en België: € 99,50. Overig Europa: € 199,00.

NABEZORGING
Bij niet bezorgen door Postnl op vrijdag of zaterdag graag de postronde van dinsdag afwachten en daarna de administratie bellen of mailen.

HOOFDREDACTEUR
Gerrit Knol - 06 - 53 84 82 29
info@hetspoorderkampioenen.nl

POSTADRES & KANTOOR
Van Schagenstraat 11,
5154 PE Elshout
ADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN:
0416 - 66 67 27
HOOFDREDACTEUR & ADVERTENTIES:
06 - 53 84 82 29

BANKEN
Rabobank Drunen
IBAN: NL97 RABO 0162 6284 12
Swift: RABONL2U /
T.n.v. Het Spoor Der Kampioenen

SUPER HITTEGOLF

Als u dit leest is de temperatuur terug naar normale zomerse waarden. Voor het eerst van mijn leven heb ik dus een super hittegolf mogen meemaken. Nooit van gehoord, ik wist niet eens van het bestaan af. Ja, wel van een hittegolf, maar het woord super maakt het uitzonderlijk. En dat was het ook. Zeker voor veel mensen, het was bijna niet te doen maar helaas er was een flink aantal dagen geen keus. En de duiven dan? Tja, duiven kunnen enorm goed tegen de warmte. Het verbaast me iedere keer weer, op die snikhete dagen liggen onze duiven heerlijk in de gesloten spoetnik. De temperatuur in die plastic bak loopt op tot dik boven de 50 graden!

Vliegen met die hoge temperaturen is kennelijk toch een ander verhaal. Zodra de buitentemperatuur hoger is dan de lichaamstemperatuur van mens of dier wordt sporten erg lastig. Rond het hok trainen duiven al lastiger, in de vroege ochtend of latere avond gaat het beter. Net als bij mensen, als het een paar dagen heet is beginnen de duiven eraan te wennen. Dan trainen ze ook op de dag redelijk. Wedstrijden met duiven is een ander verhaal, afgelopen weekend zijn alle vluchten afgelast, denk gewoon terecht. Echter onze duiven waren al onderweg naar Agen voor de tweede grote internationale vlucht. Daarover straks meer.

Trots op Pau

Ieder seizoen weer hetzelfde, onzeker over de eerste vluchten. Hoe zijn de duiven, hoe was de voorbereiding, staat er een nieuwe topper op? Gezonde spanning dus voor onze eerste echte krachtmeting. Pau dus, het was al erg warm aan het worden op de vlucht dag en eind van de dag vormden zich onweersbuien. Geen geheel schone vlieglijn en geen makkelijke opgave voor onze nieuwe ploeg tweejarigen.

Het eindresultaat was top voor ons, een meer dan goede uitslag! We beginnen met de 1e, 4e en 9e provinciaal. Landelijk betekende dat onder andere 10e en 30e nationaal en 8 van de 18 duiven bij de eerste 250 nationaal. Daar zijn we uiteraard erg blij mee, temeer omdat we een geheel nieuwe ploeg tweejarigen mee hadden.

Wat opvalt? Na die 8 vroege duiven werd het een tijdje stil, eigenlijk lang stil. Uiteindelijk 14 van de 18 terug. Ook valt op dat de eerste drie vroege duiven doffers waren, de duivinnen deden het minder ondanks dat alle duiven op kleine jonge zijn gespeeld.

Eén van onze doelen voor een seizoen is een keer bij de eerste 10 nationaal vliegen, een serieuze uitdaging. Dat doel hebben we dus op de eerste vlucht al bereikt, echt fijn.

Agen

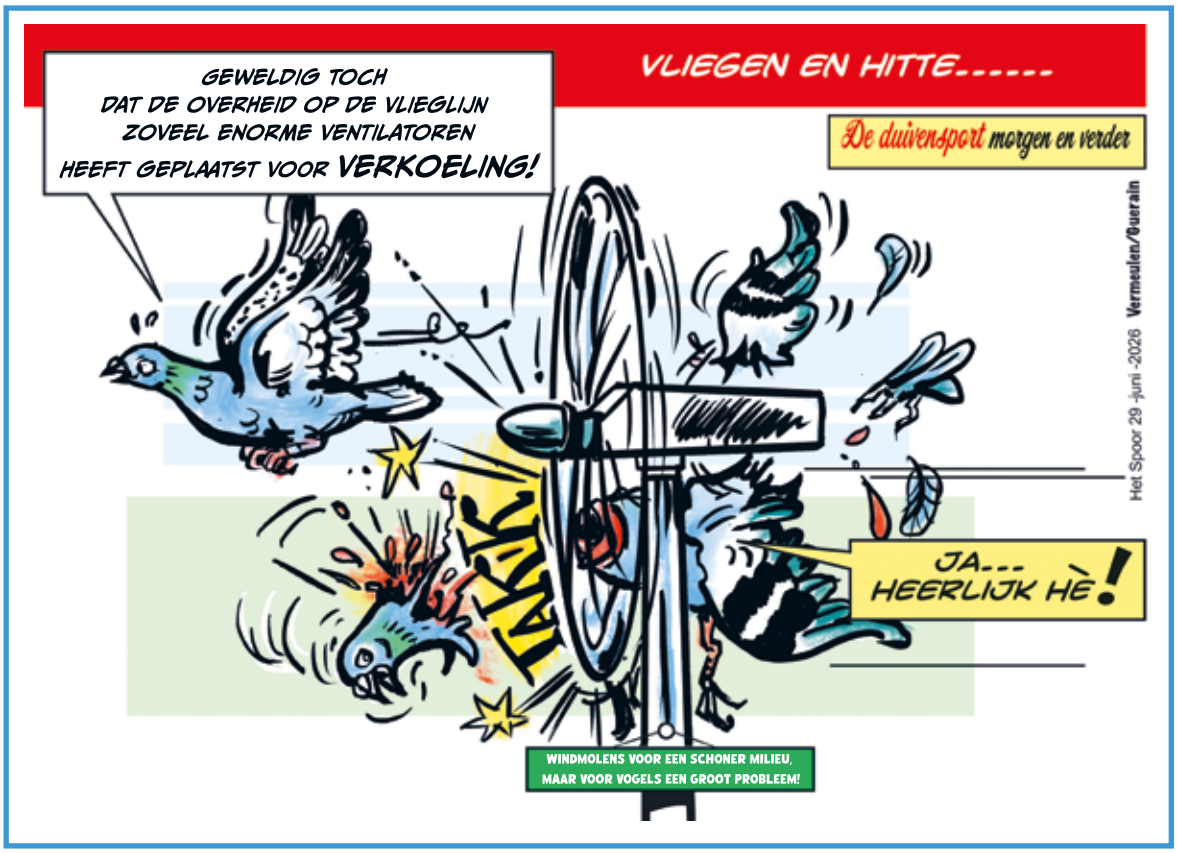
Bij dit schrijven is het zondagavond, de duiven van Agen zijn nog niet gelost. Wat ons betreft is er terecht gewacht. Vliegen bij temperaturen van 40 graden is toch problematisch. De duiven, zeker marathon duiven, komen wel naar huis maar nemen kennelijk lang rustpauzes.

Voor maandag en dinsdag ziet het weer er veel beter uit, dus ik hoop dat ze snel los kunnen. De duiven worden prima verzorgd in de manden en de ervaring leert dat lang in de mand voor (marathon) duiven geen probleem hoeft te zijn. In het nabije verleden is dat bewezen. Perpignan 2024 ging op maandag los, de vlucht verliep soepel. Verder terug in de tijd; Agen 2017 ging op dinsdag los na 8(!) dagen mand, ook deze vlucht ging goed. Wat ik me wel herinner van die vlucht is dat de duiven wel slaaptekort hadden en na thuiskomst veel sliepen.

Iedereen wist van tevoren dat Agen een lastige vlucht en lossing zou worden, ook wij. Toch hebben wij besloten om al onze jaarlingen in te korven. Omdat ze ervoor klaar waren gemaakt en omdat we hoopten dat al die horror voorspellingen zouden meevallen.

Dus we zijn zelf verantwoordelijk, niemand anders en hopen op een voorspoedige vlucht.

Succes
Michel

KAPOT EI IN DE BAARMOEDER

Afgelopen week bracht een sterk spelende liefhebber bij ons uit de afdeling een zeer kostbaar duivinnetje. Het duifje had niet alleen geweldig gevlogen maar had haar sporen ook al op het kweekhok verdiend. Het duifje was niet alleen zeer waardevol maar was ook zeer plezierig op het hok, zo'n duifje dat gelijk reageert wanneer je het hok binnenkomt. Het diertje zat nog op de kweek en had inmiddels het eerste eitje gelegd. Helaas kwam het tweede ei niet.

Het duifje werd onderzocht. Al vrij snel werd duidelijk dat de eischaal van een hele slechte kwaliteit was. De eischaal was inmiddels beschadigd en het was al niet meer mogelijk om het ei er op de gebruikelijke manier uit te masseren. Er werd een echo gemaakt van de buik. Op de echo was duidelijk te zien dat de eischaal inmiddels deels beschadigd was. In deze situaties kan de baarmoeder het ei niet meer effectief naar buiten persen. Het kapotte ei volgt de contracties van de baarmoederwand. Met een endoscoop werd de opening van de baarmoeder opgezocht. Deze opening was inmiddels gesloten. Met een klein ballonnetje (cuf) probeerden we de opening van de baarmoeder te verwijden. Dit was helaas niet mogelijk, het bleef onmogelijk om het ei te bereiken via de cloaca. In overleg werd het duivinnetje opgenomen. Later op de dag zouden we nog een poging wagen, het duivinnetje had rust nodig.

Wanneer een kapot ei blijft zitten in de baarmoeder gaat het ei een chemische ontsteking veroorzaken. Het eigeel blijkt zeer irriterend te zijn voor de baarmoeder en voor de buikvliezen. We kunnen een kapot ei dus nooit laten zitten. Toen enkele uren na opname het weer niet lukte om het ei te verwijderen werd er besloten om het duivinnetje te opereren. Ook na een dergelijke ingreep kan het zo zijn dat een duivin nooit meer een fatsoenlijk ei legt.

Het duifje werd onder narcose gebracht via een injectie. De narcose werd onderhouden met gas (isofluraan). Na het openen van de buik werd de baarmoeder opgezocht. Rond de baarmoeder werden steriele gaasjes geplaatst om te voorkomen dat er na openen van de baarmoeder vloeistof de buikholte in zou lekken. De baarmoederwand werd vastgezet aan de buikwand. De baarmoeder werd geopend en het kapotte ei werd verwijderd. De wand van de baarmoeder werd schoongespoeld met een fysiologische zoutoplossing. De inhoud van de baarmoeder werd gedroogd met steriele gaasjes. De wand van de baarmoeder werd losgemaakt van de wand van de buikholte. De baarmoeder werd met een zeer kleine oplosbare hechtdraad gesloten met een ronde naald. Voor de zekerheid werd de buikholte gespoeld met dezelfde steriele fysiologische zoutoplossing. Er werd antibiotica achter gelaten in de buik. De buik werd gesloten en het duifje werd wakker gemaakt. Het beestje mocht nog enkele dagen herstellen in de couveuse onder perfecte omstandigheden. Het herstel verliep voorspoedig ondanks het feit dat het diertje wel een jasje uit had gedaan.

Nu maar afwachten of ze ooit nog goed inzetbaar is voor de kweek. Al wist de eigenaar van tevoren dat het duifje nooit meer zou gaan leggen, dan nog zou hij kiezen voor deze behandeling. In ongeveer 70 % van de gevallen zien we na deze ingrepen dat de duivinnen nog gewoon leggen. In de gevallen waar het niet meer lukt is de baarmoederwand onherstelbaar beschadigd of ontwikkelen deze patiënten een buikvliesontsteking. Een buikvliesontsteking is zeer gevaarlijk. Organen gaan in deze situatie aan elkaar kleven, darmen functioneren niet meer, de duif gaat vermageren en kan sterven. In sommige gevallen kunnen deze patiënten gered worden met medicijnen en met spoelingen van de buik. Het aangeboden duivinnetje lijkt het tot nu toe goed te doen. Laten we hopen dat het herstel voorspoedig verloopt.

AFDELING NOORD

GROOTMEESTER AFDELING NOORD V25
W. WIERSEMA, APPINGEDAM

EEN RASECHTE FANATIEKE DUIVEN-MELKSTER

PODIUM DER GROOT MEESTERS

Wel of geen jonge duiven op de vlucht, waar gaan de oude duiven nou uiteindelijk naar toe? Uiteindelijk werden knopen doorgehakt en besloten dat er geen jonge duiven werden ingekorfd. De oude garde van Noord-west gingen naar Boxmeer en Noord-oost naar Gennep. Het was op de vluchtdag even wachten op een wegtrekkende onweersgebied, maar om 08:30 (Gennep) en 08:45 (Boxmeer) kregen de duiven het startsein. De meeste duiven kwamen vlot af, voor de warmte aan! Maar vlot is een understatement voor onze grootmeester van het weekend. Op een afstand van 190 kilometer draait Wendela Wiersema uit Appingedam alle 20 duiven in 10 minuten en 33 secondes. Een topprestatie en veruit grootmeester dit weekend.

Wendela behoeft geen introductie.
Een bekende verschijning, immers vrouwen in onze hobby zien we niet vaak, plus een jonge leeftijd. Maar daarnaast presteert ze al jaren aan de top van vitesse tot en met dagfond en ook op de eenhoksraces laat ze zien over topmateriaal te beschikken. Daarnaast is ze ook werkzaam bij PIPA waar ze voor zover het bij mij bekend is, de verzorging doet voor de beschrijvingen van stambomen bij verschillende veilingen. Kortom een rasechte, fanatieke duivenmelkster.

Voorbereiding van het seizoen:
In de winterperiode gaan de duiven wel regelmatig los, pas bij het koppelen worden ze even vastgehouden. Dit is zo rond de kerstperiode. De kwekers en vliegers worden dan tegelijk gekoppeld en de vliegers brengen vervolgens 1 ronde groot. Zodra de jongen rond de 4 weken zijn, worden ze gescheiden. 'Dan zijn er meestal wel wat duivinnen die alweer gelegd hebben. Maar ik merk later geen verschil in prestaties of het pennen stoten'. Overigens krijgen de duiven voor de kweek aan steevast een paratyfuskuur gevolgd door een enting met dode entstof.
Na het spenen, gaan de oude duiven weer naar buiten. In deze periode krijgen ze de winterrust van Aidi, zodat ze niet teveel aanvetten. Binnen de kortste keren zitten ze alweer uitzichzelf een uur of langer te trainen. Dan begint in maart het lappen als voorbereiding op het vliegseizoen. Wat vaak een 3x wegbrengen op een 45 kilomter betekent.

De wekelijkse verzorging
Al enkele jaren krijgen de duiven in Appingedam de AIDI mengelingen. Voor de vliegers is dit de bekende Mix 1, 2 en 3. Wat resulteert in een klassieke opvoer systeem. Dat is in het begin van de week Mix 1 en naar het inkorven toe komt daar meer Mix 2 en 3 bij. Voor de midfond en dagfond betekent dat bij de laatste voerbeurten alleen nog Mix 2 en 3. Op gevoel, afhankelijk van de afstand en de zwaarte van de vlucht. 'Ik geef de doffers in de ochtend 15 minuten volle bak en in de avond nog eens 30 minuten. De duivinnen voer ik op de grond, net zo lang tot de eersten gaan drinken'. Daarnaast krijgen de duiven op maandag en dinsdag health elixir door het water. Op dinsdag wordt het voer aangemaakt met omega 3 krill olie (korte afstanden) of omega plus olie extra (langere afstanden). Op de dag van inkorving zit er vaak conditiebooster door het water.

Het hok

Wendela Wiersema

Eens per 3-4 weken een bezoek aan Nanne Wolff. 'En afhankelijk van of ze iets hebben, worden ze behandeld'. Preventief krijgen de duiven eens in de vier weken een geelpil. En ook na de vlucht worden ze meestal ontsmet met BS. Verder krijgen de duiven niks standaard. Dat heeft dit seizoen geresulteerd in een paar geelpillen en eens 2 dagen linco-spectin in het water.
De duivinnen gaan in principe twee keer per dag los. En de jongen en doffers eenmaal. Dit doen ze ongedwongen, zonder een vlag. 'Ik lap de oude duiven de laatste weken niet meer. De enige uitzondering was vorige week. Toen gaf ik de duiven voor de vitesse op donderdag een lapvlucht van 45 kilometer'.

Met de programma duiven en dagfond duiven door elkaar, is het soms even puzzelen. Daarom krijgen de dagfond duiven op inkorvingsdag voer in een potje in de kooi. 'Zodat de vitesse doffers niet de hele dag voer hebben'. De duivinnen krijgen wel op donderdag de gehele dag voer. Dat wordt weggehaald als de dagfondduivinnen bij hun doffers mogen voor het inkorven. De vitesse duiven krijgen dan nog wel een training bij huis, de dagfondduiven niet. In principe worden de dagfond duiven doorgespeeld op de midfond een week later. Dan krijgen alle duiven hetzelfde voersysteem.

De vluchtdag
Het is soms lastig kiezen welke duiven naar welke vlucht moeten. Wendela kijkt voornamelijk naar hoe de duiven hersteld zijn van de midfond en hier op af komen. Niet naar de leeftijd of ervaring; dit betekent ook jaarlingen en natour duiven naar de dagfond. 'De meeste duiven die op de dagfond gaan hebben 'Runner Up Ace' in de afstamming en ook ''Ricky' en 'Finn' (Tom van Gaver). Bij de snellere duiven ook wederom veel Runner Up maar dan gekruist met de snelle lijnen van PIPA zoals 'Best Kittel'.

'De duiven hebben dit seizoen al regelmatig laten zien dat ze goed in orde zijn. Nu kregen de vitesse duiven na een stel lastige vluchten weer eens een makkelijker vlucht'. Ook hadden de sprinters elkaar dus weer even gezien na het lapvluchtje. Misschien was dit net het extra motivatie wat ze nodig hadden tot deze topprestatie. Rond 10:30 was er de verwachting dat de duiven konden komen. Alles stond klaar, hok fris en schoon. En even na half kwamen er twee duiven hoog tegelijk aanzetten en al snel kwamen er meerdere duiven bij! Ze wilden graag het hok in, naar hun partner. 'En voordat ik het wist, waren alle duiven alweer thuis!'. De eerste geklokte duif was een kleinkind van Ricky en de Super 270 (1e nat. asduif fondspiegel 22-23, gevlogen bij Kriekjes, gekweekt door Bustraan).

Een paar uur na deze topprestatie kwam ook een duif van Elianne aansnellen van Langres. Een pittige vlucht met in de avond 60% thuis in Appingedam. Gelukkig waren die de volgende ochtend goed nagekomen. Dat toppertje was een jaarling duivin uit 1 van de betere kwekers 'Barbarian JR gekoppeld op een PEC duifje. Zusjelief haar duiven zitten door die van Wendela heen en ze helpt mee wanneer

Runner Up Ace

dat mogelijk is. Met dus als resultaat met maar 2 mee op Langres een 33e plaats tegen 2781 duiven!

Topduifjes
Maar Wendela beschikt ook over een stel topsprinters. Zo heeft ze de 4e asduif vitesse Noord-oost. NL-24-141, een doffer die het als jaarling al goed deed en hoog in de standen stond bij de asduiven. Vorig jaar kwam hij echter terug met een opgeblazen krop, maar dit jaar laat hij zich weer goed zien! Hij komt uit 'Stan', een topvlieger met meerdere kopprijzen en halfbroer van Runner-Up Ace. De moeder komt uit een zoon van Runner Up x een PIPA Breeding duivin en wist ook wat kopvliegen was! Toevallig doet het zusje van de 141 het ook erg goed en samen werden ze de 1e en 2e asduif vitesse van de verenging.
Dan nog een vitesseduifje onder de naam van Elianne, 'Raina'. Verkregen via Rainer Schwarte (Brual) die het ook goed doet. Ze is 8e asduif vitesse afd. Noord-Oost. 'Als jong heeft ze alleen de natour gehad en het jaar erop begon ze kopprijzen te vliegen. Helaas legt ze geen eieren, daarom hebben we besloten om met haar te blijven vliegen zolang ze het goed doet'. De eerste vluchten moet ze in komen, maar daarna zit dit 6-jarige duifje wekelijks bij de eerste duiven op het hok. Zo speelde ze zit jaar al een 1e op Weert tegen 1588 duiven, een 2e Kerkrade 1025 duiven en een 7e op Gennep 930 duiven!
Tot slot nog eentje dan; de 1e prijswinnaar van Weert tegen 2637 duiven. Een jaarling duivinnetje, die vorig jaar alleen op de natour is geweest. Ze heeft dezelfde vader als Runner Up Ace en haar moeder is New Runner Up Ace, die 2e nat. asduif jong midfond PIPA Ranking werd en in groot verband 2x een 1e en een 2e prijs heeft gewonnen.

Dat Wendela beschikt over veel kwaliteit dankzij haar eigen toplijn én de connecties met Tom van Gaver en PIPA is geen geheim. Maar ze weet ook eruit te halen, wat er in zit! Een fanatieke melkster, die met haar leeftijd eigenlijk nog maar aan het begin van de duivencarriere zit. Op naar nog veel successen!

Fabian Wendel

Grootmeesters top 10 Afd. Noord. V25 Gennep/Boxmeer
1. W. Wiersema, Appingedam. 20/20. 844,258. Afd. 10 Rayon 2
2. J. & J. Bakker, Groningen. 10/10. 756.544. Afd. 10 Rayon 1
3. E. Koster, Nieuw Annerveen. 16/16. 720.544. Afd. 10 Rayon 2
4. K. Talen, Meppel. 16/13. 663.669. Afd. 10 Rayon 3
5. Hoekstra/Mendes da Costa, Ternaard. 9/8. 633.141. Afd. 11 S B1
6. M. Puister, Appingedam. 10/8. 627.272. Afd. 10 Rayon 2
7. J. Oost, Elp. 14/11. 626.445. Afd. 10 Rayon 4
8. Gebr. Homma, Steggerda. 19/18. 619.208. Afd 11 S E1
9. A. Hoekstra, Dalen. 14/12. 612.222. Afd. 10 Rayon 4.
10. Gebr. Heeres & Zn, Kimswerd. 10/9. 608.718. Afd 11 S A1

RECHT OP DE MAN AF: CHARLES DE ZWART, DEN HAAG

Charles de Zwart rolde in de duivensport op 24-jarige leeftijd via wijlen Jan de Haan en Toon Berg. Van hen kreeg hij jonge postduiven en prompt werd het schuurtje achter het huis daarvoor aangepast. Nu 40 jaar later, getrouwd met Simone en samen 2 kinderen heeft hij veel meegemaakt in de duivensport. Charles is eigenaar van de zaak de Zwarte Vogel, gevestigd in Den Haag en gespecialiseerd in alleen maar duivenmaterialen en voeders. Ook is zijn zaak bekend vanwege de DUMO hokken wat ook van Charles is. Helaas is Charles niet zo mobiel doordat hij problemen heeft met zijn rug. Hij kan dan ook niet zijn duiven momenteel verzorgen, zelfs niet werken in de zaak. Maar Charles wilde wel heel graag meewerken en zo leg ik hem het vuur aan de schenen met de inmiddels 15 bekende vragen.

Wat is het eerste waar je aan denkt als je wakker wordt?

"Of ik geen pijn in mijn rug heb waaraan ik ben geopereerd. Ik werd 3 jaar geleden gevonden in mijn duivenhok, had veel pijn en kon niet staan. Een zware rugblessure, een hernia was de oorzaak. Als ik geen of weinig pijn voel denk ik aan de zaak, de mensen die er nu in staan en mijn duiven. Een hele goede kameraad van mij, Rene Wolters, verzorgt nu mijn duiven. Zelf hoef ik nergens momenteel naar om te kijken maar ik denk er wel aan".

Wat is je favoriete sport/hobby beoefening naast de duivensport?

"Kijken naar voetbalwedstrijden. Voorheen was ik een trouwe ADO-fan maar sinds het moment dat er een nieuw stadion staat ben ik niet meer gaan kijken. Ik voetbalde zelf ook vroeger. Nu kijk ik nog naar o.a. Studio Sport voetbal en volg de wereldkampioenschappen. Maar toen ik nog voetbalde begon ik te merken dat voetballen en duivensport absoluut niet samengaan. Ik had en heb een winnaarsmentaliteit en dat bracht ik van het voetbal naar de duiven over".

Wanneer werd duivensport meer dan een hobby, wat veranderde er concreet?

"Dat was al vrij snel nadat ik met de duiven begonnen was en het een en ander snel begon door te hebben. Toen besefte ik dat duivensport topsport is, als je wil winnen, als je aan de kop mee wil doen moet je er heel veel voor laten en doen. In de jaren 90 zat ik al behoorlijk in de duivensport en kwam bij de grote kampioenen van de kuststrook. Daar leerde je dan ook veel van. Terugkijkend zie ik wel dat ik in de duivensport altijd dezelfde persoon ben gebleven".

Wat onderscheidt volgens jou een goede liefhebber van een absolute kampioen in de duivensport?

"Een goede liefhebber is altijd leergierig, een kampioen ontstaat uit een goede liefhebber die meer wil leren, meer tijd erin wil steken en er alles voor doet. Zo heeft een kampioen een grote ervaring opgedaan door zijn jaren van ontwikkeling heen. Elke voetballer begint toch ook klein? Hier in de zaak komen veel duivenmelkers. Je leert ook van hen dat het allemaal moet kloppen en dat het verschil tussen een kampioen en een goede liefhebber hem zit in de mentaliteit. En dat is iets wat uit ervaring is ontstaan of opgebouwd".

Met wie bespreek/deel je alles over jouw succesformule en wat zijn de belangrijkste gespreksonderwerpen?

"Vroeger met wijlen Henk Kusters, die was altijd hier en fanatiek. Nu bespreek ik alles met Rene Wolvers. We praten over zaken van hoe kan het beter gaan, moeten we naar de dierenarts, moet er gesleuteld worden aan het hok, welke duiven geven we mee. Ook bespreken we de getekenden van de komende vlucht en praten ook over het voeren. Eigenlijk valt erover van alles te discussiëren. Een ding is belangrijk, we vormen een team en hebben tenslotte toch wel dezelfde ideeën".

Wat is het moeilijkste onderdeel van je succes, en hoe ben je daarmee omgegaan?

"Het moeilijkste onderdeel van het succes is eigenlijk de kolonie optimaal gezond te houden. Het is altijd de vraag hoe dat een duif thuiskomt na een of meer nachten mand, heeft die iets opgelopen? Ook het weer kan zijn invloed hebben. Het gezond de mand ingaan vergt ook veel tijd en aandacht. Daar Stefan Göbel maandelijks hier komt in de zaak, om spreekuur te houden, controleert hij ook mijn duiven. Voorkomen en ziektes snel opmerken zijn essentieel voor goede resultaten".

Charles de Zwart

Was er een specifiek moment of een bepaalde duif die jouw carrière een beslissende richting gaf?

"Ik haalde eerder en nu nog duiven bij Peter van de Merwe. Hij is een goede liefhebber met een zeer goede kolonie. Zijn duiven waren en zijn hier uiterst geschikt voor de midfond en dagfond. Aan Kees Bosua vroeg ik 2 jonge duiven, een van die duiven is de '842'. Deze duif vloog 14 x de eerste hier in de kring. Dat deed die duif op vluchten van 100 tot 700 kilometer. Nazaten van hem doen het ook erg goed en niet alleen maar op mijn hok. Samen met de duiven van Peter van de Merwe is de nadruk toch wel gaan liggen op de midfond en de dagfond".

Wat is het meest interessante wat jij onlangs hebt opgestoken, en hoe heeft dat uw visie op duivensport veranderd?

"Dat je heel erg fanatiek moet zijn wil je mee kunnen doen. Je kan het niet van een leiendakje laten lopen. Duivensport gaat echt niet vanzelf. Er zijn ook vele wegen die naar Rome leiden, op veel manieren kun je bijvoorbeeld duiven extra motiveren en ze willen allemaal naar huis. Daarnaast heeft het gebruik van de producten van Comet en DHP enorm meegeholpen aan de stijgende lijn in de kolonie. Ik

vernam ook dat veel liefhebbers er erg tevreden over zijn omdat het de duiven zo ondersteunt. Je leert dan ook dat je dat extraatje ook kan vinden in wat je de duiven verstrekt, uiteraard moet je wel goede duiven hebben".

Kun je een moment beschrijven waarop je bijna bent gestopt met de sport?
"Ja, die is er, en nog steeds. Dat heeft te maken met die herindelingen. Vraag me af waar het NPO-bestuur nu mee bezig is? Ze maken er gewoon een potje van en daar lijden de liefhebbers onder. Duivensport is een 'dorpsspel', je moet het niet te groot willen maken. Na de herindeling vliegen wij ineens tegen bijvoorbeeld Utrecht, belachelijk. Maak de afdelingen juist niet breder. Je trekt zo liefhebbers uit elkaar, die jaren door dik en dun de duivensport samen hebben beleefd, door die nieuwe herindelingen. De wind is ook al zo bepalend en dan moet je ineens spelen tegen liefhebbers die ver weg wonen in de breedte gezien van de afdeling. Dat kan gewoon niet. Kijk dat je een afdeling langer maakt is heel wat anders dan breder. De bestuurders zijn meer bureaucraten dan echte duivenmelkers. Echt onbegrijpelijk en dan ben ik daar op zijn minst gepikeerd over".

Wat is de grootste aankoop die u ooit hebt gedaan, en waarom was die belangrijk voor u?
"Dat was 10 jaar geleden en het betrof niet een of meer duiven maar mijn nieuwe hok, Ik moest opnieuw beginnen en nu staat er een hok van 20 meter waarop ik lekker speel. De duiven hebben er een goede aard op maar ik blijf er toch wel aan sleutelen net zolang totdat de motor helemaal goed draait. Ik speel er in ieder geval met genot mijn duiven op en dat is toch ook heel belangrijk".

Wat is de meest waardevolle les die u hebt geleerd en waar of van wie hebt u die opgestoken?
"Dan kom ik terug bij Henk Kusters die mij geleerd heeft altijd scherp te blijven. Hij was een soort mentor voor mij die dat er wel instampte. Dat duivensport ook teleurstellingen verwerken is, is een feit. En dat zien te overwinnen is iets wat je moet hebben om uiteindelijk te gaan voor spelen op hogere niveaus. Als je vandaag wint kan je morgen weer verliezen, overwin dat en je bent een kandidaat voor het kampioenschap. Leer er ook uit en herstel en op naar de volgende vlucht".

Waar trek jij persoonlijk de ethische grens in de duivensport?
"Dan wijs ik naar de negativiteit, er wordt op social media veel negatiefs gezet. Dat doet onze sport geen goed. Zelf kan ik moeilijk tegen mijn verlies maar het verlies zelf komt ook wel eens door verkeerde beslissingen. Zo hadden we een lossing van jonge duiven, liefst 40.000 in Quiévrain bij 30 graden! Dat is absoluut vragen om moeilijkheden, verliezen. Ik heb liever alle duiven laat in de klok dan een winnaar en de rest verspeeld. Ik denk in de eerste plaats aan het welzijn van de duif, meer dan de hoofdprijs te betalen aan verliezen, alleen maar om een kampioenschap of goed resultaat op de uitslag".

Voor het hok

Kun jij uitleggen hoe jij het karakter van een topduif herkent, wat zie jij wat een ander mist?
"Een topduif is en oogt vitaler, attenter. Vaak zijn ze als eerste binnen na een training en zijn erg territoriaal. Ze verdedigen hun eigen bak met alles wat ze hebben. Ook hebben topduiven veel bravoure in zich. Daarnaast zitten ze goed in de pluim, dus altijd hun beste pak aan en gezond. Een duivin als topduif is voor mij ook een duivin die naast het goed vliegen ook altijd onder in de schaal ligt voor haar doffer".

Als je één ding in de duivensport zou mogen veranderen om deze beter of eerlijker te maken, wat zou dat dan zijn?
"Begin maar met weer te herindelen en de gebieden niet zo breed te maken. Ons gebied is zo dat als de wind verkeerd staat er ver weg in Utrecht de prijzen gepakt worden en wij niet aan de bak komen in de kop van de uitslag. Dat kan ook andersom gebeuren. Het ligt gewoon aan de foute indeling van de gebieden, als NPO zou ik dat veranderen om onvrede weg te halen. De lengte van het gebied is niet zo bepalend maar de breedte des te meer. Dat gaat op den duur echt een negatieve spiraal worden en dat gaat ten koste van het spelplezier en leden".

Welke persoonlijke opoffering vond je het zwaarst op weg naar de top, waar anderen zelden over praten?
"Duivensport bedrijven op een hoger niveau is ook je privéleven opofferen. Je wil veel met je duiven bereiken en dat gaat alleen maar ten koste van andere dingen. Vaak kwamen bij mij de duiven op de eerste plaats en zag ik bijvoorbeeld mijn vrouw met de kindjes alleen op pad gaan naar een pretpark of iets dergelijks. Jij bleef dan thuis vanwege die duiven. Veel leuke gezinsmomenten heb ik zo niet gedeeld, maar gelukkig kan ik het nu met de kleinkindjes wat over doen".

Tot slot
Toen ik Charles de eerste keer belde had hij net wat uitgerust na liggen op de bank. Vanwege de pijn gaat hij toch wel regelmatig even plat. Nu was het afgesproken moment en zat Charles er klaar voor. We hadden een heel leuk gesprek, het Haagse dialect kun je toch wel goed horen bij hem. Tijdens ons gesprek ook wat humor tussendoor om even wat afleiding te hebben met zoveel vragen. Ik wil Charles hartelijk danken en heel veel succes maar ook beterschap toe wensen voor de komende tijd.

Rob Coort

GROOTMEESTER AFDELING OOST V25 CO VERBREE, PUTTEN

"EEN INDRUKWEKKENDE DUIVENSPORTCARRIÈRE VAN 70 JAAR VOL SUCCESSEN EN LIEFDE VOOR DE SPORT"

Voor de Nederlandse postduivensport vormt de aanhoudende hitte een lastige uitdaging. De organisatie moet voortdurend afwegen of vluchten verantwoord kunnen doorgaan of moeten worden afgelast. Zowel het welzijn van de duiven, de wens van de liefhebbers als ook het maatschappelijke en politieke draagvlak moeten hierbij zorgvuldig worden meegewogen.

Het afgelopen weekend besloot afdeling Oost de dagfondvlucht E25 af te gelasten en de vitessevlucht V25 in te korten. Deze week halen we de Beste Grootmeester uit de vitessevlucht. Opnieuw was deze titel voor Henri Bosch nadat hij deze ook al gewonnen had op 2 mei jl. Volgens de afspraken gaan we dan door naar de eerstvolgende en dus gaat de titel Beste Grootmeester naar de landelijk bekende liefhebber Co Verbree uit Putten.

De prestatie van Beste Grootmeester op Duffel

Voor Vlieggebied West Regio Zuid betekende dit Duffel. De 2.193 duiven werden om 8.30 uur gelost met een zwakke westenwind en een temperatuur van 28 graden. Co had 11 duiven ingekorfd en speelde 100% prijs. In een tijdsbestek van 9 minuten werden deze 11 duiven geconstateerd en dat had de volgende uitslag tot gevolg: 26-64-74-90-112-135-175-182-283-327-431. De 11 duiven waren wel in goede doen volgens Co maar omdat hij zijn 3 beste duiven verspeelde op Châlons en Champagne, waaronder de NL23-9060780 (inmiddels wel terug) die reeds 5x de 1e won met o.a. 1e van 4.858 duiven, wist hij dat het moeilijk ging worden. Verder was hij niet gelukkig met de lossing op die zaterdag en vertelde hierover het volgende; "ik vond dat een heel onverstandige lossing en dan druk ik mij heel netjes uit, je lost namelijk geen duiven na 2 dagen mand met een temperatuur van rond de 37 graden op het heetst van de dag, vooral niet met het vooruitzicht van een prima dag daarop om te lossen, dit was een lossing met veel nare gevolgen". Tot zover de mening van Co en zoals ik bovenstaand reeds heb aangegeven blijft het een moeilijke taak voor de verantwoordelijken om een juiste beslissing te nemen. Velen zullen Co kennen van de vele grandioze prestaties uit het verleden en zeker ook van zijn vele mooie kolommen die hij nog steeds schrijft en waarover later meer. In een fijn gesprek met Co kijken we in het kort terug op een indrukwekkende duivencarrière van meer dan 70 jaar duivensport met successen en liefde voor de sport.

Co Verbree

Hoe het allemaal begon

Co is inmiddels ruim 82 jaar en hiervan is hij 71 jaar duivenliefhebber. Hij is in de duivensport beland omdat een neefje en een buurjongen duiven hadden. De eerste 2 jaar was hij geen lid van een vereniging en dit om de simpele reden dat het te duur was maar in 1956 werd hij officieel lid. Doordat de vader van Co uit Koudekerk aan de Rijn kwam duurde het niet lang voordat Co een bezoekje bracht aan de, in die tijd grote kampioenen, Gebr. De Wit. Op 15-jarige leeftijd ging Co alleen op de fiets naar Koudekerk, 1 dag heen, 1 dag terug, en slapen bij oma. Hij kreeg het advies van zijn vader om over Soesterberg te fietsen naar Utrecht en daar de Rijn te blijven volgen, vaak via het "Jacht-pad", wat toen nog verantwoord was en kon, tot Koudekerk. De eerste duiven kwamen van Wigmans, een koekjesfabrikant uit Hoorn waar Henk de Wit enige tijd hokverzorger was geweest. Daarna kwamen de Klak-duiven uit topkoppels van "De Klak" Jos van Limpt (Reusel). In 1964 kon Co een stukje grond huren achter een winkel waar zijn vader werkte. Daarop werd een hok gebouwd van 6 meter met 3 afdelingen. Al snel kwamen hier de eerste successen en in 1967 kwam Harry Schouwenberg (Mariman) een film maken vanwege het 1e kampioenschap op de midfond in de CC. Harderwijk. Vanaf 1996 is hij, op inmiddels veel ruimere hokken van in totaal 24 meter op het erf bij Co zelf, gaan samenspelen met zijn zoon Piet.

Successen en de keerzijde hiervan

Samen met Piet werd veel gewonnen in de loop der jaren, waarvan de mooiste wel waren 2x opéénvolgend winnaar van "de Gouden Duif "met daaraan verbonden de wisselbokaal die in hun bezit kwam en de beste doffer en duivin van Nederland in datzelfde jaar. Beide toppers kwamen uit dezelfde vader "De Limo" een rechtstreekse duif van Ad Schaerlaeckens. Het nadeel van de vele successen waren 3 diefstallen. De eerste in 1983 en daarna nog twee in 2009. Vooral bij de laatste 2 diefstallen werden alle stamduiven gestolen. De belangrijkste reden dat zij toen niet stopten waren de mooie aanbiedingen die zij kregen van Gerard en Bas Verkerk, Willem de Bruijn en wijlen Jan van de Pasch. In 2019 gaf Piet aan te willen stoppen met de duivensport. De redenen hiervoor waren vooral de iedere keer weer grote verliezen, van soms wel 50 duiven per jaar, door de roofvogels en het vele van huis zijn gedurende de weekenden. In dat jaar werden, door het stoppen van Piet en de steeds slechter wordende gezondheid van Co, al de duiven verkocht via Jan en Rik Hermans naar China en Taiwan.

Duivensport, heden ten dage

Van de huidige hokken van 24 meter is er nu nog maar de helft in gebruik, dus heel dun bevolkt door 10 kweekkoppels, 20 vliegduiven, waarmee totaalweduwschap wordt gespeeld en ongeveer 40 jongen. De aanvallen van de roofvogels gaan ook nog steeds door en van de 41

jongen die Co kweekte zijn er inmiddels nog 21 over. Daarom heeft hij er nog enkele extra gekweekt voor hemzelf zodat er nu nog 35 zijn. Met het opleren hiervan zijn er slechts enkelen verspeeld. De grootste concurrenten noemt Co dan ook de roofvogel en zijn leeftijd met alle gebreken. Desondanks werd hij op zijn 81e jaar en met heel weinig duiven in 2024 nog Beste Liefhebber van Nederland Aangewezen nadat hij dat met zoon Piet in 2009 ook al eens geweest was. De verzorging doet Co nog steeds alleen, met dien verstande dat Piet de duiven naar het inkorflokaal brengt en ook pakt hij de jonge duiven als ze geënt en opgeleerd moeten worden. "Zonder Piet kon ik geen duiven meer houden" zegt Co hierover. Co staat bekend als een liefhebber die erg secuur en fanatiek is, altijd gaat voor de overwinning en vooral vroeger slecht tegen zijn verlies kon. De netheid en nauwkeurigheid heeft hij volgens hemzelf overgenomen van de Gebr. De Wit, waar je altijd van de vloer kon eten. Toen Co in 2020 na de verkoop weer overnieuw begon waren er 4 soorten welke hij persé wilde hebben, dat was het soort van "Dehon-Demonseau", van "D. v/d. Bulck", van Gebr. Leideman en last but not least Ad Schaerlaeckens. Deze heeft hij inmiddels gekruist met nog een enkele duif van het oude soort (die hij van Jan Hermans nog mocht kweken) en dat heeft weer opnieuw prima duiven gegeven. Een van de blikvangers van bovengenoemde soorten is de NL23-9060780, die op Châlons en Champagne in eerste instantie achterbleef maar gelukkig weer terug is op de hokken.

NL23-9060780, Sanna: Bij deze topduivin zien we heel veel van de bovengenoemde soorten terug in haar pedigree zoals Gebr. Leideman (Tilla, Arturo), Dehon-Demonseau (Best Kittel) en D. v/d Bulck (Kittel lijn). In '24 won zij als jaarling 14 prijzen op 16x zetten. In '25 ging zij door met het spelen van kopprijzen en nu in '26 waren haar mooiste prijzen 1e Quievrain (4.858 d) , 39e Reusel (4.516 d), 81e Cambrai (2.741 d) en 36e Morlincourt (3.939 d).

NL22-8188692, Emilio: Is een andere topper die al jaren de ene na de andere kopprijs bij elkaar speelt. In haar afstamming zien we veel van het oude soort van Co terug zoals "Lucky Boy", de laatste zoon van "Olympic Zigo" maar ook een dochter van "Harry" (Jan Hooymans). Nu in '26 pakt zij reeds 5 prijzen waaronder o.a. de 16e Quievrain (4.858 d) en 40e Morlincourt (3.939 d)

Eenvoud bij de verzorging

Co gebruikt 2 zakken voer, Sport en Light van Beyers en voert tijdens het vliegseizoen
naar de vlucht toe op. Dit voer heeft hij kant en klaar staan in emmers, bv. 1 emmer met 50%, 1 emmer met 33% enz., dus het Verkerk systeem. Verder maakt hij veel werk van grit o.a. het zgn. Witgrit welke altijd in de potjes en voerbak aanwezig is en dagelijks ververst wordt. Daarnaast gebruikt hij de producten van dr. Mariën en al 20 jaar enkele van dr. Brockamp uit Duitsland, w.o. Probac 1000, Oregano Olie, Omega-3-Lecithin Olie en Probac Energy. De laatste jaren ook Stop-Mite en Roni van Comed – België. Al met al houdt hij het heel eenvoudig met weinig duiven en dat bevalt hem prima. Hij maakt gebruik van 2 dokters: dr. Mariën uit België, waar hij veel vertrouwen in heeft, komt jaarlijks langs om te enten en de duiven te onderzoeken. Daarnaast dr. De Weerd van wie hij bepaalde medicijnen op voorraad heeft, en deze vooral in tabletvorm zodat hij direct kan ingrijpen per duif en niet het hele hok hoeft te kuren.

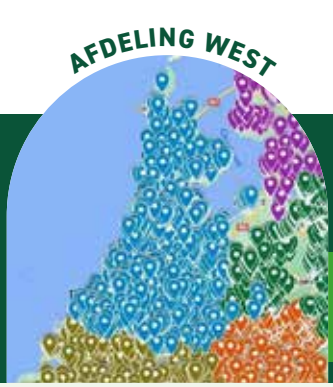
Een aparte ervaring

Co heeft in de loop der jaren voor verschillende duivensportbladen geschreven. Zo zullen velen hem waarschijnlijk kennen als vaste schrijver, en nog steeds, in "Duifke Lacht" welke uitkomt in België, Frankrijk en Nederland, en in 2 talen wordt gedrukt. Ook voor "Experten-magazine" welke uitkwam in Duitsland en Polen heeft hij jarenlang geschreven maar door zijn leeftijd is hij hiermee gestopt. Daarnaast worden er regelmatig artikelen opgestuurd naar Taiwan en Argentinië onder de naam "Even tussendoor". Als duivenliefhebber zelf heb ik in de loop der jaren vele artikelen van Co mogen lezen en hiervan dan ook het nodige opgestoken. Het voelt voor mij deze keer dan ook anders dan normaal om deze reportage over Co te mogen schrijven. Graag sluit ik dit stukje dan ook af met: Co gefeliciteerd met dit resultaat, veel succes verder en bedankt voor de vele uren leesplezier.

Jack van Eck

Top 10 Grootmeesters Afd. Oost 20 juni '26

1e H. Bosch, Ermelo, 29/28 799.283 p. (Vlieggebied West Regio Zuid).
2e Co Verbree, Putten, 11/11, 765.203 p. (Vlieggebied West Regio Zuid).
3e Comb. van Zoeren, Putten, 22/21 744.807 p. (Vlieggebied West Regio Zuid).
4e Kamp/Kippers, Rijssen, 50/46, 702.790 p. (Vlieggebied Oost Regio Noord).
5e W. de Graaf, Bunschoten, 13/12, 679.154 p. (Vlieggebied West Regio Zuid).
6e Marco Zandvoort, Rijssen, 19/15, 674.824 p. (Vlieggebied Oost Regio Noord).
7e Dennis Hammer, Lathum, 20/18, 657.459 p. (Vlieggebied Midden Regio Zuid).
8e Aalt & Mandy Boeve, Putten, 14/13, 652.823 p. (Vlieggebied West Regio Zuid).
9e C. Kraaij, Ermelo, 12/10, 647.857 p. (Vlieggebied West Regio Zuid).
10e Eijerkamp H. en E.J., Brummen, 80/75, 644.247 p. (Vlieggeb Midd Regio Zuid).

GROOTMEESTER AFDELING WEST V25
GEBR. VAN DE KOOY, ROELOFARENDSVEEN

"WE ZIJN GEEN TWEELING MAAR TWEE VAN EEN DRIELING "

Zaterdag 20 juni jl. stond de laatste vitessevlucht van het reguliere programma op de rol. Een totale uitslag van zowel afdeling West, (zuid en noord), werd niet geproduceerd. Wel ontvingen we van de rekenaar een totaaloverzicht van de grootmeesters. Deze week alle aandacht voor de Gebr. Van de Kooy te Roelofarendsveen die op de tweede plaats eindigden met een totaalscore van 757,204 punten. De nummer 1 had geen belangstelling voor een reportage.

Gebr. van de Kooy

In het samenspel Midden-Holland waren door 152 liefhebbers in totaal 2651 duiven ingezet. De duiven van de gebroeders klasseerden zich als volgt: 3e, 4e, 6e, 7e. enz. In totaal vlogen 17 van de door hen ingekorfde 19 duiven zich in de punten. Hun eerst aankomende duif constateerde een tijd van 9.34.26 uur en hun laatste duif klokte 9.46.10 uur, hetgeen betekent dat hun prijs vliegende duiven een tijdruimte nodig hadden van niet meer dan 12 minuten!
Deze week dus een virtueel bezoek aan Mark en Jeroen van de Kooy te Roelofarendsveen, een dorp in de gemeente Kaag en Braassem in de provincie Zuid-Holland. Bijzonderheid: een kwart van de Nederlandse tulpenproductie komt uit Roelofarendsveen en dit dorp wordt dan ook wel genoemd " De Tulp " van de randstad. Verder is Roelofarendsveen ook wel bekend om haar jaarlijkse bloemencorso die vele bezoekers trekt.

De Liefhebbers
Mark en Jeroen (48) zijn respectievelijk van beroep Elektricien en instrumentmaker en zij zijn lid bij P.V. De Witkop te Roelofarendsveen ressorterende onder het samenspel Midden-Holland van afdeling West (Zuid).
De broers zijn ooit met de duivensport bekend geraakt door hun oom Wim van de Kooy te Voorhout, een prominente liefhebber die nog wekelijks boven modaal presteert met zijn duiven.

Je zou dan zeggen een betere leerschool kan je niet hebben. Echter de moeder van Mark en Jeroen kwam destijds op het idee om de ons bekende Ad. Schaerlaeckens te Baarle Nassau aan te schrijven. Daarin het verzoek of haar zoontjes eens langs mochten komen. Dit om op deze wijze ook eens bij een andere prominente liefhebber in de zogenaamde keuken te kijken. Welnu om een lang verhaal kort te houden, Mark en Jeroen reisden af naar Baarle-Nassau en werden door Ad warm en gastvrij ontvangen. Het contact met Ad verliep dusdanig goed dat zij niet alleen veel wijzer werden van hetgeen Ad hen vertelde. Het resulteerde ook in het feit dat Mark en Jeroen als tegenprestatie nog wel eens de hokken van Ad kuisten.Dat werd dan weer wel beloond met enkele eitjes die vanzelfsprekend graag werden meegenomen naar Roelofarendsveen. (Hoe mooi kan het zijn).

Accommodatie en duiven
De 25 vliegkoppels, 20 kweekkoppels en jaarlijks ca. 100 jonge duiven stammen voornamelijk af van die van Ad. Schaerlaeckens, later nog aangevuld met duiven van o.a. Willem de Bruijn, Henk Scheffel, Gebr. van de Heuvel en oom Wim van de Kooy. De broers zijn woonachtig in dezelfde straat te Roelofarendsveen maar de hokken staan inmiddels op één adres bij Mark. De totale accommodatie bestaat uit een hok met tien afdelingen, welke dagelijks grondig worden gekuist, bij de jonge duiven ligt wel wat hennepstrooisel op de vloer. Het hok is met golfplaten gedekt maar voorzien van een verlaagd plafond waardoor toch enige luchtcirculatie mogelijk is.

Spel en verzorging
Uitgezonderd de marathonvluchten hebben alle disciplines de belangstelling. in het bijzonder de dagfondvluchten. De kweekduiven werden de tweede week december 2025 gekoppeld en de vliegduiven met de kerstdagen. Jaarlijks vinden er bij de koppeling van de kweekduiven wel wisselingen plaats. In beginsel worden er alleen van de kweekkoppels jongen aangehouden. Een enkele maal worden er ook jongen van een goede vlieger aangehouden. Voor de koppeling worden de duiven wel enkele dagen belicht. Uit de kweekkoppels komen jaarlijks drie soms vier rondes jongen.
De aan het seizoen aangepaste voer mengelingen komen van de firma Matador, door de broers op gezette tijden aangevuld met o.a. snoepzaad en enkele pinda's. Verder worden er geen toevoegingen toegepast, over het voer gaat dus nooit enige olie of poeder.

De duiven krijgen tweemaal daags voldoende te eten gedurende ongeveer 10 minuten waarna de voerbak wordt weggehaald.

De bekende multi-mix emmer van DHP alsmede grit en roodsteen staan dagelijks op het menu. Als er jongen in de nesten liggen wordt ook gebruik gemaakt van Vi-Spu-Min van Backs.

Een structurele ontsmetting van de duiven na thuiskomst van de vlucht wordt niet toegepast. Een enkele maal wordt gebruik gemaakt van een geelpil echter dit allemaal na overleg en controle door Stephan Göbel.

De vliegduiven worden op totaal weduwschap gespeeld, voor het in manden wordt er niet getoond en na de vlucht mogen de doffers en duivinnen enkele uren samen zijn al naargelang de zwaarte van de vlucht.

Ruim voor aanvang van het seizoen krijgen de duiven naast de verplichte enting nog een enting tegen paratyfus. De kwekers krijgen die enting tweemaal per jaar. De duiven trainen éénmaal daags in de namiddag, aan het begin van het seizoen wordt nog wel eens de vlag gehanteerd echter na enkele weken is dat niet meer nodig en trainen de doffers en duivinnen uit zichzelf dagelijks minimaal een uur. Bij regenachtig en koud weer wordt de training overgeslagen. Op de dag van inkorving komen de duiven niet meer los.

Interieur

Eerst op maandag wordt de training weer opgestart. Op zondag krijgen de duiven gelegenheid een bad te nemen. Mark en Jeroen werken met dubbele drinkbakken zodat ontsmetting langs natuurlijke weg kan plaatsvinden. Voor aanvang van het vliegseizoen worden de oude duiven verduisterd. Door deze verduisteringsperiode blijft de pennenstand het gehele seizoen acceptabel echter mocht er bij een duif enige twijfel zijn om welke reden dan ook, dan wordt de duif niet gekorfd maar thuis gehouden.

Jonge duiven

Zoals eerder vermeld zijn er jaarlijks ongeveer 100 jonge duiven die vanaf het spenen verduisterd worden tot primo juni. Hierna worden ze niet bijgelicht. Mark en Jeroen proberen wel de zogenaamde mandstress bij de jongen weg te nemen door ze enkele malen in de vereniging in de boxen te zetten met daaraan de bekende blauwe drinkgoten. Als de jongen eraan toe zijn wordt met opleren begonnen; de eerste maal in de straat en dan steeds een stukje verder tot wel 15 keer met een maximum van ca. 15 km. Ondanks alle zorgvuldigheid en aandacht zijn de verliezen jaarlijks toch nog zo'n 25 tot 35 procent.

Specifieke behandeling in de ruiperiode is er niet wel krijgen de duiven in die periode zeker driemaal per week de gelegenheid een bad te nemen.

Ondergetekende had een prettig en openhartig gesprek met twee zich tot in de puntjes aanvullende broers die leergierig als ze zijn de juiste mentors hadden om tot de huidige prestaties met hun duiven te komen. Maar zoals Mark terecht opmerkte: je kan doen wat je wilt het gaat tenslotte om goede duiven en niets anders.

Wout de Vries

Grootmeesters V25 Afd. West 20 juni '26

1. Gebr. Van de Heuvel, Gouderak, 16/15, 765,094 p. (West-Zuid)
2. Gebr. Van de Kooy, Roelofarendsveen, 19/17, 757,204 p. (West-Zuid)
3. Comb. Lin, Rijnsaterswoude, 23/21, 735,982 p. (West-Zuid)
4. C. Koetzier, Utrecht, 10/9, 707,370 p. (West-Zuid)
5. W. Van de Kooy, Voorhout, 16/16, 705,686 p. (West-Zuid)
6. K. Bleyenberg, Weest, 20/20, 672,512 p. (West-Noord)
7. P. Groeneveldf, Honselersdijk, 15/13, 671,303 p. (West-Zuid)
8. W. Ruiten, Den Helder, 8/7, 653,716 p. (West-Noord)
9. H. Kaars, Almere, 14/13, 650,872 p. (West-Noord)
10. Jan. Stouten, Nieuwveen, 13/13, 647,320 p. (West-Noord)

DE 25E PLAATS

K&A&A DE ROOIJ *V25 PONT SAINT MAXENCE AFDELING ZUID WEST, VLIEGGEBIED 3 ROOD*

Een bijzondere aanleiding. In oktober 2024 was ik al eens te gast bij Koen en Anton de Rooij aan de Rembrandtstraat in Bergen op Zoom. Toen vormde hun indrukwekkende seizoen, bekroond met onder meer het 1e kampioenschap aangewezen dagfond in Brabant 2000, de aanleiding voor een uitgebreide reportage. Net geen twee jaar later mag ik opnieuw een stukje schrijven over deze sympathieke combinatie.

Alhoewel, combinatie? Sinds dit seizoen prijkt ook de naam van Bert de Rooij, de vader van Koen, officieel op de uitslagen. Voor ingewijden komt dat niet als een verrassing. Bert geldt al jaren als de stille kracht achter de kolonie en verzorgt met veel toewijding de kweekduiven. Eigenlijk moeten we tegenwoordig dus spreken van K&A&A De Rooij. De aanleiding voor deze reportage is eveneens bijzonder. Het Spoor der Kampioenen viert zijn 25-jarig bestaan en speciaal voor deze gelegenheid worden reportages verloot onder liefhebbers die een 25e prijs winnen. Laat dat nu precies zijn wat K&A&A De Rooij presteerden op Pont St. Maxence.

Opnieuw een topjaar

Wie dacht dat het succes van 2024 moeilijk te evenaren zou zijn, komt bedrogen uit. Ook in 2025 behoorden Koen en Ton weer tot de absolute smaakmakers van Brabant. In afdeling 2, Brabant 2000 werden zij 1e kampioen dagfond aangewezen, 1e kampioen dagfond onaangewezen en 2e kampioen midfond aangewezen. Bovendien werd hun NL20-2010420 geklasseerd als 2e duifkampioen dagfond. Dat zijn prestaties die niet toevallig tot stand komen. Ze vormen het bewijs dat er in Bergen op Zoom al jarenlang volgens een duidelijke visie wordt gewerkt.

NL24-2419835

Fanatisme en samenwerking

Wie Koen en Ton kent, weet dat achter de gemoedelijke uitstraling echte winnaars schuilgaan. Natuurlijk wordt er veel gelachen, maar deelnemen is hier nooit een doel op zich. Als de duiven meegaan, dan is dat om mee te doen voor de prijzen. Die gezonde ambitie, gekoppeld aan vakmanschap en een scherpe blik op de sport, heeft ervoor gezorgd dat de naam De Rooij al lange tijd tot de toonaangevende hokken van de regio behoort. Sinds Koen naar Dongen verhuisde, rust de dagelijkse verzorging grotendeels op de schouders van Anton. Toch is van afstand nauwelijks sprake. Koen is nog zeer geregeld op de hokken in Bergen op Zoom te vinden en houdt zich vooral bezig met de finetuning van het geheel. Anton bewaakt de vaste lijn binnen de kolonie, terwijl Koen voortdurend zoekt naar kleine verbeteringen op het gebied van verzorging, voeding en kweek. Juist die wisselwerking tussen routine en vernieuwing vormt één van de pijlers onder het succes van K&A&A De Rooij.

Trouw aan de eigen filosofie

Het spelsysteem blijft gebaseerd op totaal weduwschap, met de nadruk op de midfond- en dagfondvluchten. Jaarlingen worden zorgvuldig opgebouwd, terwijl de oudere duiven de ruggengraat van het vlieghok vormen. Ook op het gebied van verzorging blijven de mannen trouw aan hun overtuigingen. De basis van de kolonie wordt nog altijd gevormd door het bloed van Petrus van Genegen uit Putte. Tal van huidige toppers voeren rechtstreeks terug op die lijnen. Wondermiddelen zul je hier niet snel tegenkomen. Gezonde duiven, degelijk voer, veel observatie en vertrouwen in de natuurlijke weerstand vormen nog steeds de rode draad.

Sterk begonnen aan het nieuwe seizoen

Dat de vorm opnieuw aanwezig is, blijkt ook uit de resultaten van dit seizoen. In PV De Remise werden inmiddels al negen (!) eerste prijzen behaald. Daarnaast voeren zij na veertien vluchten de tussenstand aan van het generaal kampioenschap in Afdeling ZuidWest Nederland. Het bevestigt dat de prestaties van de afgelopen jaren geen toevalstreffers waren. Waar veel liefhebbers af en toe een topseizoen kennen, slagen Koen en Ton erin om jaar na jaar bij de besten van de regio te behoren.

Meer dan alleen kampioenen

Wie komt inkorven in PV De Remise, weet

K&A&A de Rooij

dat Koen, Ton en inmiddels ook Bert niet alleen succesvolle liefhebbers zijn, maar ook graag geziene verenigingsmannen. In de loop der jaren heb ik hen steeds beter leren kennen en zijn er zelfs vriendschappelijke banden ontstaan. Wat daarbij opvalt, is dat het plezier in de sport nog altijd even groot is als de ambitie. Er wordt volop gediscussieerd over duiven, prestaties en komende vluchten, maar altijd met respect voor de sport en vooral voor de duif. Misschien ligt daarin wel een belangrijke verklaring voor hun succes. Ondanks alle kampioenschappen en ereplaatsen zijn het boven alles liefhebbers gebleven die zichtbaar genieten van hun duiven.

Een passend jubileumverhaal

Dat uitgerekend deze combinatie tijdens het 25-jarig bestaan van Het Spoor der Kampioenen werd uitgeloot dankzij een 25e prijs op Pont St. Maxence, maakt het verhaal alleen maar mooier. Met negen eerste prijzen in de vereniging, een voorlopige koppositie in het generaal kampioenschap van Afdeling ZuidWest en opnieuw sterke prestaties op alle fronten lijkt één conclusie gerechtvaardigd: K&A&A De Rooij behoort nog altijd tot de absolute smaakmakers van de regio. En alles wijst erop dat daar voorlopig weinig verandering in zal komen.

André van Linden

Voor volgende week pakken we de 25e plaats van Kring 7 Rivierenland (Midden) van de Afdeling West van de dagrondvlucht

GROOTMEESTER AFDELING ZUIDWEST V25 BERRY VAN DER MOEZEL, OOSTERHOUT

RUST, REGELMAAT EN EEN HOK VOL KWALITEIT

Het nieuwe vliegseizoen is inmiddels een aantal weken bezig en in de meeste vlieggebieden zijn de laatste Vitesse vluchten voor de nationale kampioenschappen vervlogen. In Rayon Wit van afdeling Zuid-West, is er één liefhebber die zich de afgelopen weken nadrukkelijk van voren laat zien: Berry van der Moezel uit Oosterhout. Vrijwel iedere week weet hij zijn duiven vroeg te klasseren en met de laatste mokerslag van afgelopen weekend op Pont Saint Maxence, leverde hem dat dit jaar fraaie klasseringen op in het Vitesse kampioenschap, grootmeester op V25 & een geweldige uitslag. Berry wist 17 van de 17 duiven in de prijzen te vliegen wat hem 807 punten opleverde. We zien hem in de uitslag terug op de plaatsen: 5, 7, 10 ,12, 17, 20, 31, 34, 56, 97 etc tegen 1994 duiven. Een absolute topprestatie!

Het is voor Berry niet de eerste keer dit seizoen dat hij zo'n prestatie neer weet te zetten. Op 7 juni wist hij, met 913 punten, 1e grootmeester te worden op La Souterraine. Tegen 4781 duiven wist Berry, toen met de vijf ingekorfde duiven, plaatsen 36, 53, 91, 193 en 319 te behalen. De week erop op Melun werd Berry wederom 1e grootmeester met 706 punten en behaalde toen onder andere plaatsen 43, 59, 91, 151, 234, 241 tegen 13064 duiven. Zo werd er in drie weken tijd, drie keer te titel Grootmeester van het concours binnen gehaald! Voor ons alle reden om eens een kijkje te nemen in 'de keuken'. Want mooie uitslagen komen niet vanzelf. Achter iedere prestatie schuilt weer een ander verhaal en systeem.

Het hok

Behaalde kampioenschappen Vitesse:

- 3e Aangewezen Kampioen Vitesse Rayon Wit
- 2e Onaangewezen Kampioen Vitesse Rayon Wit
- 3e, 5e & 6e Duifkampioen Vitesse Rayon Wit

De voorbereiding voor de vluchten

Bij Berry begint de voorbereiding op de volgende vlucht eigenlijk al zodra de duiven van de vorige vlucht weer thuis zijn. Op het moment dat de eerste duiven over de antenne lopen, staat alles alweer klaar. "Na een vlucht geef ik ze eerst even de tijd om bij te komen. Ze hoeven niet direct te eten. Na een uur of twee krijgen ze NPO mix & wat vers grit" De partners mogen na de vlucht nog geruime tijd bij elkaar blijven. Pas later op de avond worden doffers en duivinnen weer gescheiden. "Op zondag blijven de duiven gewoon binnen. Ze hoeven die dag niet te trainen. Na een zware vlucht hebben ze in mijn ogen juist behoefte aan rust." Wel krijgen de duiven een bad aangeboden. Eerst mogen de doffers genieten van een fris bad, daarna zijn de duivinnen aan de beurt. De duivinnen blijven vervolgens nog geruime tijd in de ren zitten om lekker van de buitenlucht te genieten. Ook qua voeding staat deze dag volledig in het teken van herstel. Berry voert op zondag een mengeling van Championmix en Aidi Mix 1, waaraan oregano en Prestavit worden toegevoegd. Vanaf maandag wordt het normale trainingsritme hervat. Zowel 's morgens als 's avonds trainen de duiven. Gedurende de week wordt er qua voeding opgevoerd, afhankelijk van de vlucht die eraan komt.

Liefde voor de duivensport begon al op jonge leeftijd

Bij Berry thuis waren vroeger geen duiven aanwezig. Op tienjarige leeftijd kwam hij in aanraking met Rinus Krijnen uit Oosterhout, bij liefhebbers in de buurt beter bekend als 'Den Bakker'. Daar werd de basis gelegd voor een hobby die uiteindelijk zou uitgroeien tot een echte passie. "Van Rinus heb ik ontzettend veel geleerd. Hij heeft me eigenlijk alles bijgebracht." Toen Berry later verhuisde naar zijn huidige woning, kreeg hij zelfs het zes meter lange hok van zijn oude leermeester over. Dat hok staat er vandaag de dag nog steeds.

Berry van der Moezel

Stamopbouw van de kolonie

De basis van Berry zijn duivenkolonie bestaat uit de duiven van Stultjens van Dongen. Dat bloed loopt inmiddels door een groot deel van de huidige vlieg- en kweekploeg. Daarnaast spelen ook twee doffers van Teus Teske een belangrijke rol binnen de stam. Uit deze duiven zijn inmiddels meerdere goede vliegduiven voortgekomen die zich al regelmatig goed hebben bewezen. Ook de inbreng van duiven afkomstig van Peter Bogerd en Frans Smits hebben voor de nodige successen gezorgd. Een bijzondere aankoop deed Berry enkele jaren geleden via een bon van John Rockx. Hij ging naar huis met drie jonge duiven en dat bleek achteraf een uitstekende investering. Eén van deze duiven won onder andere een eerste prijs vanuit Issoudun. Een andere werd een uitstekende kweker en is inmiddels vader van de huidige derde Duifkampioen Vitesse in Rayon Wit. Opvallend genoeg behaalde deze duif vorig jaar eveneens een tweede plaats bij de Duifkampioenen in Rayon 2 van de Brabant 2000.
Berry blijft ook zoeken naar versterking voor de toekomst. Op het kweekhok zitten inmiddels duiven van Combinatie Huisman uit IJsselmuiden en afgelopen winter werden enkele nieuwe aanwinsten via GPS gekocht bij Richard van de Bos. "Je probeert ieder jaar weer iets toe te voegen, maar uiteindelijk moeten de duiven het zelf laten zien in de mand." Dat is dan ook weer het mooie van de duivensport. Hoop doet leven!

Het hok, verduistering & training

Het zes meter lange tuinhok van Berry is

verdeeld in vier afdelingen. De duivinnen zitten voorin, daarnaast de doffers, gevolgd door de jonge duiven. Achterin bevindt zich het kweekhok, dat indien nodig eenvoudig bij de afdeling van de jonge duiven kan worden betrokken. Hygiëne speelt een belangrijke rol. Tijdens het vliegseizoen worden de hokken tweemaal daags gekrabd. Alleen bij de jonge duiven kiest Berry voor een andere aanpak. Zodra zij aan het vliegprogramma beginnen, brengt hij een dikke laag beukenhoutsnippers op de vloer aan. "Dat bevalt me gewoon goed. Het hok blijft mooi droog en de jonge duiven doen het er prima op.
De jonge duiven worden vanaf maart tot begin juni verduisterd. Dit gebeurt van 16:30 tot het donker is. In de ochtend worden de jongen dus gewoon met het daglicht gewekt. De oude doffers worden begin van het seizoen ook verduisterd. De duivinnen zitten in een niet al te licht hok, dus hier wordt niet ook nog eens verduisterd. Tijdens de training, trainen de doffers met gesloten klep. Bij de duivinnen wordt een vlag gebruikt zodat ze goed blijven vliegen. Zodra de vlag wordt weggehaald, weten de dames precies hoe laat het is en vliegen ze direct naar binnen om te eten. "Ze kennen het systeem inmiddels precies."

Rust en regelmaat
Berry speelt al jaren op het systeem van dubbel weduwschap. Aan het begin van het seizoen bestond de vliegploeg uit twintig oude duiven. Door een aantal verliezen en enkele duiven die het systeem minder goed oppakten, bestaat de ploeg inmiddels uit zeventien vliegduiven. Daar maakt Berry zich niet druk om. "Ik kijk liever naar kwaliteit dan naar aantallen. Als de duiven gezond zijn en graag naar huis komen, kun je met een kleine ploeg ook mooie resultaten behalen."
Berry moet weinig hebben van allerlei 'kunstgrepen' om de duiven extra te motiveren. Voor het inkorven worden de duiven niet getoond en krijgen ook geen broedschaal. "Ik probeer ze juist zo rustig mogelijk te houden. Als een duif gezond is en graag vliegt, komt de motivatie vanzelf." Bij uitzondering, na een zware vlucht, wil Berry daar weleens van afwijken. Zo kregen de duiven na La Souterraine voor het eerst hun broedschaal te zien. Volgens Berry zit het succes vooral in de dagelijkse verzorging. "Je kunt van alles verzinnen, maar uiteindelijk moeten de duiven het zelf doen. Mijn taak is om ervoor te zorgen dat ze gezond zijn en zich op het hok goed voelen."

Voeding als belangrijke basis
Op het gebied van voeding houdt Berry vast aan een systeem waar hij al jarenlang goede ervaringen mee heeft. De basis bestaat uit Championmix, gemengd met NPO-mix. Dat gaat goed en de resultaten geven hem geen aanleiding om iets te veranderen. Voor de jonge duiven is daar sinds dit seizoen Aidi Mix 1 aan toegevoegd. "Die doen het daar gewoon goed op. Soms moet je iets durven aanpassen als je denkt dat het beter kan." Tweemaal per week gaat er oregano en Prestavit over het voer. Daarnaast maakt Berry zelf een mengsel van snoepzaad, vermaalde pinda's, Tovo en P40. De oude doffers krijgen na de training een klein beetje van deze 'energiemix' in de broedbak. De duivinnen krijgen het enkele keren per week en bij de jonge duiven staat het dagelijks in de ren klaar. "Ze zijn er gek op en ik heb het idee dat ze er goed op reageren." Naturaline gaat tweemaal per week gaat dit door het drinkwater, samen met een teen verse knoflook. "Op deze manier probeer ik de weerstand zoveel mogelijk op een natuurlijke manier te ondersteunen."

Medische begeleiding
"Ik geef liever niets dan te veel." Berry behandelt zijn duiven alleen medisch wanneer dit echt nodig is. Voor de start van het seizoen kregen de vliegduiven wel een BelgaMagix pil. Daarna probeert Berry de duiven zoveel mogelijk met rust te laten. Na de eerste vluchten met twee nachten mand, krijgen de duiven op zondag BS van Belgica De Weerd over het voer. Wanneer Berry halverwege de week denkt dat de vliegploeg minder zit dan normaal, wil hij wel eens Ornispecial geven. "Dat is dit seizoen pas twee keer gebeurd." Twijfelt hij echt aan de gezondheid van de duiven, dan stapt hij in de auto richting dierenarts Henk de Weerd. "Wat dat betreft ga ik wel liever een keer te vroeg dan een keer te laat." Na het seizoen worden alle duiven behandeld tegen paratyfus door middel van een kuur. Er wordt dan niet geënt. Wel worden de oude duiven jaarlijks geënt tegen door middel van paramyxo. De jonge garde krijgt een gecombineerde paramyxo rotaenting en wordt met het kwastje tegen de pokken behandeld.

Doffer afdeling

Meer tijd, meer rust
Tijdens ons gesprek kwam ter sprake waarom de prestaties de afgelopen jaren zo'n vlucht hebben genomen. "Sinds ik met pensioen ben, is er gewoon veel meer rust gekomen." Hij hoeft niet meer vanuit zijn werk naar huis te haasten om de duiven te verzorgen. Alles gebeurt op z'n gemak en met een vast ritme. "Je hebt meer tijd om goed te kijken. Je ziet sneller wanneer er iets verandert en je bent zelf ook veel ontspannener." Volgens Berry voelen de duiven dat haarfijn aan. "Duiven zijn veel gevoeliger dan veel mensen denken. Als jij onrustig bent, straalt dat ook op hen af." Juist die extra tijd heeft ervoor gezorgd dat de prestaties de laatste twee seizoenen duidelijk zijn verbeterd. Hoewel Berry inmiddels hoog staat in de verschillende kampioenschappen, is dat niet waar hij zich dagelijks mee bezighoudt. "Ik kijk eigenlijk van week tot week." Iedere zaterdag proberen een gezonde ploeg aan de start te brengen en hopen dat er weer een paar vroege duiven tussen zitten. "Kampioenschappen zijn mooi, maar daar kun je pas aan denken als de basis goed is."

Tot slot
Berry, we wensen je nog veel succes en vooral veel plezier tijdens het verdere seizoen. Gefeliciteerd met deze prachtige prestatie en hopelijk mogen we de naam van der Moezel de komende weken nog vaak terugzien bovenaan de uitslag!

Matthias Preuter

Top 10 Grootmeesters Afd. Zuidwest

1.	B. van der Moezel	Oosterhout	17/ 17	807.165	Vlieggebied 5
2	F.Damen en Zn	Langeweg	27/ 26	737.545	Vlieggebied 4
3	Erwin Vermeer	Pernis	10/ 9	638.787	Vlieggebied 1
4	J. Heeren	Sprundel	14/ 12	618.642	Vlieggebied 4
5	D.E. Hoogkamer	Made	11/ 9	609.300	Vlieggebied 4
6	J&M Hameeteman	Ouddorp	8/ 6	608.123	Vlieggebied 1
7	Cees Schroevers	Arnemuiden	24/ 20	599.084	Vlieggebied 2
8	Kasper Kool	Dorst	10/ 8	591.879	Vlieggebied 5
9	P van Bragt	Made	13/ 12	567.156	Vlieggebied 4
10	Comb. Oomen	Sprundel	22/ 19	564.840	Vlieggebied 4

OVERPEINZINGEN VAN EEN HERINTREDER *DUIVENFLUISTERAAR*

Ben ik nu de enige die wel eens met de handen in zijn haar zit omdat het weer eens niet loopt zoals je zou willen?

Wat doe ik verkeerd? Is het mijn onervarenheid? Wat als mijn duiven eens niet goed terugkomen van een vlucht? Je leest vaak dat, wanneer je duiven niet goed presteren, ze een onderliggend probleem hebben. Moet je bij niet presteren naar de duivendokter, alweer? Is het een lichte vorm van ornithose of het geel, zijn ze te zwaar gevoerd of soms te licht, had ik toch moeten lappen of juist meer rust, of mankeert er wat aan mijn hok.....allemaal dilemma's. Nu zijn er dus bijna 10.000 duivenmelkers in Nederland met massa's ervaring en wanneer je dit iedereen vraagt zeggen ze allemaal wat anders. Kon je maar in het hoofd van die duiven kijken en menselijk met ze communiceren. Zelfs dat heb ik geprobeerd.

Ik ben bij vele duivenliefhebbers geweest en volgens mij hebben de beste liefhebbers hun duiven ontzettend mak. Zou dat het geheim zijn? Maar in ieder geval, ik doe er ook alles aan om ze mak te krijgen en dat gaat me al redelijk af. Ik kom in het hok en ze springen gelijk op mijn schouder en armen, het scheelt helemaal wanneer ik pinda's in mijn zakken heb, dan zijn ze bijna in staat om in mijn zakken te kruipen. Maar goed, ik kwam dus in mijn hok en leunde eens lekker over de vensterbank naar de ren. Mijn duiven zitten dag en nacht in het hok waarbij er geen verschil is tussen binnen en buiten, de ramen staan altijd open, ook in de winter. Dus ik hing lekker over de vensterbank en een paar duiven kwamen op mijn armen zitten. Gezellig dacht ik, dus ik begon een klein gesprekje met ze. Af en toe een klein pindaatje voerend. Je weet nooit of er een moment komt waarbij de duiven antwoord geven op de meest prangende vragen over hun wensen nietwaar?!
Maar ook nu weer geen antwoord. Je merkt wel dat ze leuk reageren wanneer ze je stem horen, of is dat illusie?

Onlangs kwam ik de buurman tegen, hij keek me een beetje meewarig aan. Hoe het met me ging? En met mijn duiven? Hij zei dat hij hoorde dat ik met mijn duiven praatte....haha....voortaan fluister ik met ze.

Maar goed, ik denk dat ik in al mijn onwetendheid nog de meeste moeite heb met het herkennen van symptomen van ziektes en hoe daarop te reageren. Een dure leerschool gaat dat worden. Maar ja.. waarschijnlijk is iedereen met vallen en opstaan begonnen.

Ik ben twee jaar geleden weer begonnen met duiven. Ik was de mening toegedaan dat een duif de vrijheid van rond een hok vliegen verdient. Dus ik ging ervan uit dat vastzittende kweekduiven geen "noodzakelijk kwaad" zou zijn. Een ronde late jongen aanschaffen bij een goede speler in de buurt was het algemeen advies aan beginners. Dat dus. De realiteit is dat late jongen tijdens de jaren die volgen een grote achterstand hebben opgelopen ten aanzien van de jongen in januari/ maart geboren. Vroege jongen de "harde leerschool" meegeven door ze alle jonge duivenvluchten mee te geven zorgt voor een enorme ervaring waardoor je ze later vrijwel niet meer verspeelt. Maar ja.... weer die portemonnee!

Dan toch maar een kweekhokje met een aantal duiven waarvan de ouders en grootouders in ieder geval goed gepresteerd hebben en, wat ik leuk vond, bloedlijnen die ook op bekende goede hokken super presteren. Hier wilde ik jongen uit halen. Zoveel mogelijk, en dan de jongen door en door testen.
Raak ik die jongen kwijt door welke omstandigheid ook, dan is er geen man overboord, immers ik heb de ouders nog. Wil je deze methode toepassen dan zijn een paar goede koppels (je denkt dat het goede koppels zijn in ieder geval.) eerst voldoende en daarnaast een aantal voedsterkoppels, koppels waar je de eieren van jouw goede koppels onder kunt leggen. Nu weet ik dat er vele wegen zijn die naar Rome leiden, dit is mijn weg. Ik adviseer alle beginners om goed te bedenken wat je wilt. Welk type spel wil je spelen? Het programmaspel of juist de overnacht? Ikzelf heb niet veel geduld en binnen een paar uur wil ik toch wel de duiven binnen zien komen maar ik hoor van de fanatieke overnachters ook wel geluiden hoe fantastisch het is wanneer hun duif uit bijvoorbeeld Barcelona terugkomt.

Verder is hechting aan je duiven ook wel een dingetje. Het is natuurlijk niet te vergelijken met vroeger, 50 jaar geleden. Toen kon ik wakker liggen van een duif die niet was teruggekomen. Echter nog steeds, wanneer op de vluchtdag een duif of zelfs meerdere duifjes niet dezelfde dag terug zijn gekomen, geeft me dat niet bepaald een fijn gevoel. Het eerste wat ik dan de volgende morgen doe is kijken op de klep of er eventueel nog een duif is terug gekomen. En kans op verlies is bij marathonvluchten natuurlijk groter dan bij het programmaspel.

Hebben jullie dat ook? De passie waarmee je met de vogels omgaat met de bedoeling ook om je dieren zo goed mogelijk aan de start probeert te krijgen. Je doet er alles aan, het neigt naar fanatisme misschien, maar wanneer de duiven dan niet terugkomen dan geeft me dat een rot gevoel. Gelukkig staat daar ook heeeeeel veel tegenover. Wat een leuke hobby hebben we.

Piet Bakker, Hindeloopen - eenbeginner@gmail.com

GROOTMEESTER AFDELING ZUIDOOST V25
W. GEURTZ EN ZOON, HAALDEREN
SCOREN OP DE LAATSTE VITESSEVLUCHT EEN ONGEKEND HOOG GEMIDDELDE!

Met de vitessevlucht van week 25 kwam een eind aan het seizoen voor de rappe mannen. In Afdeling Zuid-Oost werd de vader-zooncombinatie Willy en William Geurtz Grootmeester met een 100% score en met een duizelingwekkend puntenaantal van 933.353 punten. Een score die maar zelden voorkomt en direct ook de hoogste was van heel seizoen 2026 en dat voor geheel Nederland! En ook vader en zoon volledig verraste, zoals het hele vitesseseizoen een grote verrassing voor hen was.

W. Geurtz en Zn.

Dit nieuwe seizoen maken zij voor het eerst deel uit van de nieuwe afdeling Zuid-Oost, samen met een aantal andere leden en verenigingen uit de voormalige afdelingen 7 en 8. Zij zijn aangesloten bij afdeling 3 en volgen hetzelfde programma. Pas op de verdere midfond, dagfond en marathon komt afdeling 4 erbij. Waar ze vroeger in afdeling 8 op de voorhand zaten, zitten ze nu ineens op bijna de verste afstanden. Er zijn 6 nieuwe vlieggebieden gevormd in afdeling 3, waarbij de voormalige kring ZO van 8 nu vlieggebied 4 geworden is. Men vliegt dus nog steeds tegen oude bekenden. Dat men daar nog wel van vitesse spel houdt blijkt wel uit het feit dat op deze laatste krachtmeting er nog 1220 duiven ingekorfd werden in het vlieggebied, waaronder acht stuks van Geurtz en Zoon. De overwinning moesten ze laten aan Egbert Doeze Jager in Elst, maar daarna hebben Willy en William in negen minuten tijd alle duiven in de klok wat resulteert in 2, 3, 4, 18, 21, 41, 50 en 86. Drie duiven dik 1 op 100 en alle acht dik 1 op 10. Slechts 28 van de 93 deelnemers hebben een of meerdere duiven geklokt als in Haalderen de klep dicht kan!

Even voorstellen

Vader Willy is inmiddels 77 jaar oud en begon in 1966 met postduiven. Dat betekent dat dit het zestigste seizoen is voor senior. William, bij velen wel bekend als medewerker bij GPS-Auctions, is inmiddels 39 jaar oud, maar zit ook al een heel leven tussen de duiven, want als zevenjarige was hij er al gek van en dat is na al die tijd nog niet veranderd. Mannen die vroeger alles speelden, inclusief marathon, toen het generaalspel nog in zwang was. Later werd er doorgeschakeld naar het gewone programma, dus vitesse, midfond, dagfond en jonge duiven. Daarbij lag en ligt de nadruk dan wel op de midfond, dagfond en jonge duiven.

Hoe een seizoen kan lopen

William is een open boek als je hem spreekt en vertelt ronduit eerlijk dat de vitesse niet echt prioriteit heeft. Echter nu het dit seizoen zo geweldig ging en ze zich na vijf vluchten terugvonden in de top bij de nationale kampioenschappen werd deze laatste vlucht nog echt belangrijk. William: "Voor het eerst hebben we de keuze gemaakt om tactisch te spelen om de kans om zo hoog mogelijk te eindigen te vergroten. We hebben alles goed nagekeken en hadden tot de laatste vlucht acht duiven die op de vitesse nog niet gemist hadden. Heel bewust gemaakt deze keuze, ook omdat pa al 78 wordt en het supermooi is om dit samen te behalen nu het nog kan." De keuze was uitermate goed, want met de score op deze laatste vlucht maakten ze een sprong bij de nationale kampioenschappen en eindigen nu op de vitesse zowel aangewezen als onaangewezen op de tweede plek. Een resultaat waar ze nooit op gerekend hadden, maar toen de kans zich voordeed gegrepen werd met een magistrale laatste uitslag. Daarbij werd hun beste vliegduivin NL23-9112052 (Talent Veenstra 052) zevende beste Vitesse duif van Nederland. William is zelf ook onder de indruk van de prestaties van hun duiven: Als het zo gaat als nu lijkt het soms gemakkelijk, maar dat is het zeker niet hoor. Als het niet loopt weet je het niet en als het wel loopt is het vaak ook niet te verklaren waarom, je hoopt allemaal eens in de zoveel tijd dit soort weken te hebben. We zijn zeker niet de grootste melkers, dus je moet af en toe opletten met de duiven te spelen en een duif die het in onze ogen net even niet heeft blijft dan een weekje thuis. We willen er alles uithalen, maar niet ten koste van alles, de duif staat voorop."

Van de zes Vitesse vluchten tellen er vijf voor de nationale kampioenschappen. Bij Willy en William verviel de eerste vlucht qua punten. De volgende vluchten waren dus bepalend voor hun klasseringen:

V17 Chima	2993 d.	28/34: 6, 13, 18, 23, 40, 45, 84, 119, 120, 141, 167, 202, 235, etc.
V18 Laon	2869 d.	28/30: 4, 13, 14, 50, 52, 54, 56, 65, 67, 81, 121, 136, 151, 155, 158, etc.
V21 Laon	1940 d.	20/20: 7, 10, 54, 56, 85, 96, 120, 122, 126, 139, etc.
V23 Dizy le Gros	1399 d.	10/10: 42, 44, 96, etc.
V25 Chimay	1220 d.	8/8: 2, 34, 4, 18, 21, 41, 50, 86.

NL23-9112052 (Talent Veenstra 052) werd zevende vitesseduif van Nederland met de volgende prestaties: Mettet 63/3011, Chimay 13/2993, Laon 13/2869, Laon 7/1940 en Chimay 3/1220. Op de stamkaart bij deze reportage een exploot is van de pijlers op het hok. Aan vaderszijde de Super Veenstra-lijn met hun eigen oude soort en aan Moederszijde de inbreng van W. & F. Ebben.

Het spel

Op de hokken in Haalderen wordt dubbel weduwschap gespeeld. In het verleden met 9-tal weduwnaars en partner en met een aantal duivinnen waarvan de partner thuisbleef. Dit seizoen werd er met 36 duiven gestart, achttien koppels op totaal weduwschap. Gaandeweg het seizoen bleven er meer doffers thuis voor de beste duivinnen, zodat op dit moment met nog een paar midfond- en dagfondvluchten te gaan nog ongeveer met de helft gespeeld kan worden, waarvan het merendeel duivinnen. In het tot nu best zware seizoen lijkt het alsof bepaalde doffers het niet volhouden om alle weken gespeeld te worden. De dagfond doffers blijven de tussenweken daarom zeker thuis. William: Duivinnen doen dat zo veel gemakkelijker. Het lijkt wel of ze niks lijden van de inspanningen en zijn snel weer klaar voor de volgende vlucht." Waar hebben we dat meer gehoord? Legio melkers die totaal weduwschap spelen ervaren dat de duivinnen gemakkelijker zijn en het gemiddeld langer en beter volhouden om te presteren. Alle vliegduiven, dus ook de jongen worden gevoerd met Vanrobaeys GPS Champ Mix. In het begin van de week wordt daar paddy bijgemengd en later in de week, naar de inkorving toe gaat die eraf, bij de midfond / dagfond komt daar dan een energierijkere mengeling bij. De duiven krijgen in de ochtend gemiddeld 15 tot 20 gram per duif en in de avond na de training krijgen ze "voldoende" te eten dat op gevoel wordt gedaan, kijkend naar de vlucht en omstandigheden op dat moment, maar ze zullen nooit te kort komen. Want er wordt veel arbeid verwacht dus eten is dan net zo belangrijk, wat er eenmaal af is, komt er niet meer bij is de gedachte.

De kweekbasis

De huidige kolonie is gebaseerd op een paar pijlers. In 2007 kocht William een duif op internet van Pieter Veenstra NL07-1180364 die later omgedoopt zou worden naar "Special Veenstra 364". Deze inmiddels 19-jarige doffer (bevruchtte vorig jaar nog) komt uit een broer van Da Vinci gekoppeld aan een dochter van Mr. Blue. Toen hij in Haalderen aankwam leek het niet hoopvol, waarschijnlijk vanwege

Stamkaart Postduif: nl 23-9112052 V

nl 23-9112052 ♀
Talent Veenstra 52
W.Geurtz & Zn (4x 1)
20x top10 | 13x1:100
1.Pr. Ace SD 20.257p
7.Nat.Ace SD NPO '26
5.S-P.Ace Midd.D.'24
8.Pr. Ace Late T.'25
1.Bierges 811
= 13.Prov/Afd 16.149
1.Laon 782
= 2. S-Prov. 1.428
1.Laon 152
= 7. S-Prov. 1.940
1.Bierges 135
= 7. S-Prov. 2.085
2.S-Pr. Tienen 3.373
= 9. Prov. 5.484
3.Chimay 1.220
= 7. S-Prov. 3.504
3.Chimay 213
= 13.S-Prov. 2.993
5.Bierges 539
8.Melun 1.269
13.Laon 2.869
15.Bierges 1.646
=(1/2)-Sister 15x1st
& 1.+ 5.+ 8.+ 8.+ 9.
NPO & OLR Winners
Romania|Taiwan|China

nl 09-1915413 ♂
"Veenstra 413" (4x1)
W.Geurtz & Zn
Cock NR. 1 COUPLE
= Father of: 15x 1st
1.NPO Nanteuil 5.037
2.S-Prov.Tien. 3.373
5.NPO Salbris 2.456
8.Prov.Duffel 13.600
8.NPO Bourges 1.856
9.NPO Gien 1.919
13.Prov.Bierg.16.149

"Veenstra 413" won:
4x 1st, 28x top 10
2.NPO Chatr. 5.623
8.Peronne 1.447
9.Breuil 3.355
10.Nanteuil 3.780
16.Gien 1.313
19.Peronne 6.397
24.Peronne 25.902
26.Nanteuil 15.382
36 Nat.Ace MD WHZB

=Brother Special 344
* Mother 1-2-7-7 NPO
* Gr.mother 1-4-7-8
-11-12-14 NPO/PROV.
1+6+15.Nat.Ace'20-21

nl 07-1180364 ♂
SPECIAL VEENSTRA 364
Orig. P. Veenstra
- NR. 1 BREEDER -
(Gr).Father + 70x 1.
1.Comenda 13.655
1.Venlo 11.000
1.Beek & D. 10.736
1.Quievrain 10.360
1.NPO Nanteu. 5.037
1.NPO Issoud. 1.218
1.Prov.Laon 4.998
2.Prov.Tienen 5.484
2.NPO Melun 2.568

nl 03-1702949 ♂
"Brother Da Vinci"
P.Veenstra
Chequer
= Brother:"Da Vinci"
* 1e NPO Ablis 7946

nl 05-1909331 ♀
"Daughter MR.BLUE"
P.Veenstra
Blue
Daughter MR.BLUE
* 1e Best Cock WHZB

nl 08-1186096 ♀
"Krasje 096"
W.Geurtz & Zn
Mother: VEENSTRA 413
2.NPO + 4x1 = Father
1.NPO + 15x1. etc.
- SUPER 316,= Father
9.NPO Chateaud 3.272
10.Pr.Dizy TT 14.634
= Grf: 1.Laon 4.998
-SPECIAL 344, mother
1-2-7-7 NPO & Gr.M:
1-4-7-8-11-12-14 NPO
/PROV.1+6+15.Nat.Ace

nl 07-1475242 ♂
"Gerard Junior"
N.J.Koenders
= Brother to:
1.NPO-Z Offenb. 3514
4.Nat.Aceb WHZB '06

nl 07-1457933 ♀
"Nieuwe Stamdv. 933"
W.Geurtz & Zn
Mother from o.a.
"Koenders 51"
* 1 Aceb.One Day CC

NL 20-1302209 ♀
"Dgt. Lady Guusje"
Will & Falco Ebben
Hen NR. 1 COUPLE
= Mother of: 16x 1st
"Miss Nanteuil 159"
1.NPO Nanteuil 5.037

"Sis.Miss Nanteuil"
12.Ace SD YB CC '21
12.Ace MD YB CC '21
= Mother: "Beauty
Veenstra 52" (3x1)
1.Bierges 6.484

"Talent Veenstra 52"
7.Nat.Ace SD NPO '26
1.Bierges 811
= 13.Prov. 16.149
1.Laon 782
= 2. S-Prov. 1.428
1.Laon 152
= 7. S-Prov. 1.940
1.Bierges 135
= 7. S-Prov. 2.085
2.S-Pr. Tienen 3.373

Little Veenstra 199
1.Duffel 583
= 8.Prov/Afd8 13.600

NL 17-1055923 ♂
MARNIX
Will & Falco Ebben
Dark Blue WP
1.Ace YB Comb (493m)
4.Ace Prov.Afd 8 GOU
= Father
1.Prov.Roye 6.596
1.Prov.Ace Young.'24
1.S-Prov. Ace '22
6.Nat.Ace NPO YB '24
= Gr.father:
1.NPO / GP Nanteuil
@ W.Geurtz & Zn.

NL 16-1310997 ♀
LADY GUUSJE (3x 1)
Will & Falco Ebben
Blue
9.Nat.Ace 300-700 km
Pipa Ranking '19
31.Nat.Ace EFS'18-19
33.Nat Ace EFS YB'16
3.Ace OLD Fed. '18
Bourges 1/ 66
NPO 7/ 4443
Gien 1/ 116
NPO 56/ 5615
Chateauroux 1/ 55

NL 09-5909979 ♂
EDGAR - 3 x 1e -
Will & Falco Ebben
Father to a/o.
6x NPO / Teletekst!
Mantes/Jolie 1/ 1236

NL 09-5910006 ♀
EVOLUTION
Will & Falco Ebben
chequer white flight
= Mother of: (8x TT)
Won: 2 & 3 Acep.Fed

NL 12-1355632 ♂
HANNIBAL
Will & Falco Ebben
Blue A-Gen
Won 2x Top 10 NPO
=(G)father to a.o

NL 15-1875429 ♀
"Katja" Blue
Peter Janßen
=Mother & Gr.mother:
1.Olympiad NL MD '24
1.Nat.Ace MD '22-'23

W.A.M. Geurtz en Zn.
v.d.Mondeweg 92
6685 BR Haalderen
Tel.:0481-462668
Tel.:06-23306297
Website: www.wgeurtzenzoon.nl

24-06-2026 Compuclub © [9.54] W.A.M. Geurtz en Zn.

lang in de opslag gezeten te hebben, was zijn conditie niet top. Vriend Jo Lardenoye uit Maastricht zag er toch wel wat in, die een dag later op bezoek kwam en dat had hij niet verkeerd gezien, want hij ontpopte zich tot een bijzondere kweker. Met zeker tien verschillende duivinnen gaf hij goede nazaten en is hij vader en grootvader van meer dan 70 eersteprijswinnaars en meerdere winnaars in China, Taiwan en Roemenië op de zgn. One Loft Races. De beste nazaat was misschien wel zijn eerste zoon Veenstra 413. Deze won 4 eersten, 2e NPO Châteauroux en vloog 28x top-10. Hij is inmiddels ook alweer vader van 15x eersteprijswinnaars, de "052", zal ook naar het kweekhok verhuizen, waar al een 8-tal broers en zussen zitten, dus deze succes lijn wordt zo voor de toekomst vastgelegd.
De tweede pijler op het hok is de inbreng van duiven van Will en Falco Ebben. Daar werden meerdere duiven aangeschaft uit enkel het allerbeste en dat gaf de prestaties van de laatste jaren en tot de dag van vandaag een enorme boost. In combinatie met de "Veenstra" lijn is het een gouden combinatie gebleken. Daarnaast zitten er twee doffers van Florian Hendriks, een zoon en een broer van Nationaal Harry, die hun stempel drukken. In 2025 kreeg William een aantal jongen uit de kwekers van Team GPS en ook die lieten zich als jong en dit jaar als jaarling al meermaals zien.

Hokken en duiven
De duiven zitten gevestigd op tuinhokken. Het vlieghok hok is 12 meter lang en biedt plaats aan de weduwnaars, een afdeling voor de duivinnen en twee afdelingen voor de ongeveer 65 à 70 vroege jongen en een 20-tal kweekkoppels. De vliegploeg bestaat voor 1/3 uit oude duiven en 2/3 jaarlingen. De duiven gaan wekelijks de mand in en na de tweede midfondvlucht wordt de ploeg gesplitst en worden aantal duiven gereserveerd voor de dagfond. Van de betere duiven blijft na verloop van tijd de partner thuis. Wat de jonge duiven betreft, dit seizoen zijn de kwekers op 7 december gekoppeld, de 2e ronde van de kwekers kwamen tegelijk met de vliegers zodat er nog wat overgelegd kon worden en zo waren in korte tijd voldoende jonge voor het komende seizoen. Deze werden verduisterd vanaf 2e week Maart tot een week voor de langste dag, bijgelicht wordt er vanaf de langste dag tot het eind van het seizoen. Regelmatig worden de jonge van vrijdagavond tot zondagavond in de mand gezet waar ze gevoerd worden en drinken krijgen, dit om ze zo snel mogelijk aan de mand te laten wennen. Ze merken duidelijk dat de stress bij de duiven hierdoor afneemt. De duiven krijgen kort na het spenen een Paramyxo-Rota enting, enkele weken later gevolgd door een 2e PMV Rota enting. Tevens worden alle jongen aan een pokkenenting onderworpen. Men gaat dus voor volledige zekerheid in deze. En als het lukt moeten ze mee tot aan de laatste vlucht. De selectie vindt direct na het seizoen plaats. Oude duiven moeten enkele kopprijzen gevlogen en moeten daarnaast minimaal 75% prijs hebben gevlogen om te mogen blijven, Bij de jonge duiven zijn ze coulanter. Al wat goed gebouwd is mag blijven en krijgen een kans. Naar prestaties bij jonge duiven wordt niet altijd gekeken, want meermaals is al gebleken dat jonge duiven die minder presteerden als oude duif hele goede werden en andersom jongen die geweldig vlogen als oude duif tegenvallen. Ook dat is duivensport.

Samenspel
Tijdens mijn gesprek met William laat hij zich meermaals ontvallen hoe fijn het is met zijn vader de duivensport te mogen beleven. Pa begon in 1966 en William stapte als kleine jongen in 1993 al in de sport. Ze vormen dus ruim 30 jaar al een combinatie. Dan ken je elkaar ook door en door, we houden elkaar scherp en ook rammelen de dakpannen wel eens zoals een vader en zoon dat kunnen als ze even niet op een lijn zitten, maar alles als doel het maximale eruit halen. In de winterperiode ligt de verzorging grotendeels in handen van Willy, ook omdat dan bij GPS het natuurlijk hoogtijd is en de dagen korter zijn. William beperkt zich dan veelal tot de administratie, zoekt nog naar versterkingen en houdt zich bezig met de kweek. Op de hokken springt hij dan bij wanneer het kan. In het vliegseizoen proberen ze zoveel mogelijk samen de trainingen en verzorging van de duiven te doen.
Zo samen hebben ze in die 33 jaar dat ze een combinatie vormen al vele hoogtepunten beleefd van mooie titels tot meerdere Grand Prix overwinningen. Maar voor William blijft het genieten dat hij het nog samen met zijn vader kan en mag doen omdat hij ook op leeftijd begint te komen. Dat maakt het des te mooier dat ze nu op Nationaal vlak ook nog een keer schitteren.

Peter van Zuijlen

Hok Weduwnaars

Het hok

Grootmeesters Zuid-Oost V25 Chimay:
1. W. Geurtz & Zn, Haalderen 933,353.
2. Comb. Faassen & Zn, Waalre 775.477.
3. Hendriks-Sanders, Nijmegen 726.625.
4. Thijs Smeets, Reuver 706.019. 5. M.J. Lourenssen, Berghem 696.789. 6. Mari van der Putten, Oss 686.034. 7. Gebr. De Haan, Wijchen 682.309. 8. Team van de Pasch, Grubbenvorst 658.928. 9. L. Bost, Schinveld 581.591. 10. Smits-Ottenheim, Reuver 576.261.

NATIONAAL GROOTMEESTER Z25 PAU
ROB VAN MOORSELAAR, WADENOIJEN

SUPER GEZONDE EN GEMOTIVEERDE DUIVEN, DAT IS WAAR HET OM GAAT

Wadenoijen. Wat een druk weekend voor de duivenliefhebbers! Een nationale/internationale wedvlucht vanuit Pau. Voor zaterdag een vitesse vlucht en een eendaagse fondvlucht. Daarbij in het weekend ook nog voor verschillende afdelingen opleervluchten voor de jonge duiven. Op de nationale – internationale marathon agenda stond dan de wedvlucht vanuit Pau aangegeven. Nationaal werden er 3.473 duiven ingetekend. Dit waren er 31 minder dan verleden jaar. Door de 6 deelnemende landen werden er Internationaal 10.601 ingemand. Hier een mindering van 1.305 duiven.

Het zou een thuisreis worden bij haast tropische temperaturen na de middaguren. Op de vluchtlijn stond een zwakke wind uit ZO tot ZW richting. Vrijdagmorgen om 8.45 uur werd het konvooi gelost. In Frankrijk en België bereikten de eerste duiven al op vrijdag hun hokken en in Nederland werd het de zaterdagmorgen in alle vroegte eer de eerste duif zich meldde.

Grootmeester Rob van Mooselaar

Nationaal Grootmeester van deze pittige marathonvlucht werd Rob van Moorselaar uit Wadenoijen, een dorp in de gemeente Tiel in de provincie Gelderland. Het dorp ligt aan de rivier de Linge ten westen van Tiel en ten oosten van Geldermalsen. Tot verleden jaar vloog Rob mee in Regio Z3 van afdeling 7 - Midden Nederland. In de afdeling 7 wist hij zich afgelopen jaar op diverse marathonvluchten in de kijker te spelen zoals op Ruffec met 25-32-40-80 etc. en met 9 van de 11 tegen 2.022 duiven, Bergerac met 36-50-86-99 etc. met 15 van de 20 tegen 1.717 duiven en St. Vincent met 9-81-86-94 etc. met 8 van de 13 tegen 867 duiven. Vanaf dit seizoen vliegt hij mee in Vlieggebied 1 van de Afdeling Oost-Brabant resp. in afdeling Zuid-Oost. In de nieuwe afdeling opende hij dit jaar met 140-276 etc. van Bressols met 5 van de 10 tegen 4.665 duiven en op St. Vincent was het 39-184-213 etc. met 5 van de 10 tegen 2.200 duiven. En nu voor deze internationale wedvlucht vanuit Pau had Rob vier duiven ingemand. Ze staan in Afd. ZO op plaatsen 12-29-81-138 en dit tegen 701 duiven Deze uitslag leverde hem 726 punten op en dit was goed voor de titel Grootmeester. Nationaal staat dit viertal op plaatsen 155-249-481-736 tegen 3.473 duiven. Toen we contact met Rob opnamen was hij aangenaam verrast met het behalen van deze mooie titel "Grootmeester" van Pau.

Aankomsten Pau

Rob had vier duiven ingemand voor Pau. Een koppel, de "934" en haar doffer, ontfermde zich over een jong van ca. 15 dagen. Dan een duivin op eitjes van 5 dagen en een duivin op een jong van 18 dagen en verse eitjes van ca. 3 dagen. Even na 9 uur had Rob clubgenoot Arie Wouterse uit Varik aan de telefoon en deze liet weten dat hij om 9.09 een duif van Pau thuis had gekregen. Op dat moment, 9.23 uur, viel er een duivin bij Rob op de klep. Daarna snel even op Compu-Live kijken en zowel Arie als Rob stonden beiden bij de top 10 van de meldingen van afdeling Oost-Brabant. Dat was dus voor beiden al een mooi resultaat. Afstand voor Pau is 1042 km. Om 9.57 uur meldde zich zijn tweede duif en om 11.17 uur kwam zijn favoriete duivin, de "934" om het feest te vergroten. Om 12.39 meldde zich zijn laatste duif en het werd een "Clean Sweep". Mooier kon het niet zijn, aldus een verheugde Rob.

Op de boerderij

Rob van Moorselaar is thans 61 jaar en werkt als hoofduitvoerder in de aanleg en onderhoud van grote groenprojecten in en om Utrecht. Rob had in zijn jeugd altijd al interesse in duiven en via zijn zwager, ook duivenliefhebber en waar hij regelmatig ging kijken, kwam hij eigenlijk in de actieve duivensport terecht. In 1990 maakte hij zijn debuut in de duivensport en op de vliering van zijn huis kwamen zijn eerste duiven. In 1994 verhuisde hij naar Wadenoijen om er na enkele jaren een boerderijtje te kopen waar plaats genoeg was voor zijn duiven en de twee paarden van echtgenote Esther. Naast de duiven vindt Rob ook zijn genoegen in het houden van Bassethonden en Grote Zwitserse Sennen honden. Voor Rob is het aankomen van de vluchten wellicht het mooiste van de duivensport en zeker als ze vroeg zitten van een marathonvlucht. Ook de dagelijkse omgang, training en verzorging vindt hij geweldig om te doen.

Rob van Moorselaar

Hokken in aller eenvoud.

Op het erf bij Rob staan drie tuinhokken. Links op de foto het vlieghok (10 m) met rennen en vier afdelingen. Hierop zijn ca. 75 oude vliegduiven geplaatst. Haaks hierop een hokje (4 m) voor max 50 jonge duiven en ernaast een hok (7 m) met twee afdelingen en voorzien van een ren. Hier huizen max 18 kweekkoppels. De hokken zijn luchtig. Veelal met open plafond en/of een open voorfront.

Basis van het huidige hok.

De basis van het huidige hok gaat terug naar duiven van Ben Kooijman uit Vianen. Dit zijn duiven waarin het oude Aarden soort zit. Deze zijn aangevuld met duiven van zijn vriend Hennie Wennekes uit Tiel. Dit zijn hoofdzakelijk de van de Wegen duiven. Ook de inbreng van een doffer ("Albertje") van Albert Poulisse uit Kerkdriel wierp zijn vruchten af en gaf een hele reeks fantastische duiven. Regelmatig haalt Rob wel iets bij maar ze moeten hun kunnen eerst tonen anders is het een kort verblijf. Hieruit formeert hij jaarlijks een 18-tal kweekkoppels en kweekt er een vijftigtal jonge duiven uit voor aanvulling van zijn vliegploeg.

Toppertje De 934

Deze kleine blauwe duivin met ringnummer

De hokken

Nl19-1496934 is wellicht de topduivin van het hok. Van 2022 tot heden, dus zeven jaar later, staan er 16 prijzen op haar fond palmares. Vijftien zijn behaald zijn in Afdeling 7 en dit jaar in afdeling Zuid-Oost. En de zestiende prijs werd behaald in 2022 toen ze prijs vloog op Nat. Pau ZLU en wel de 1167e tegen 4.891 duiven. Van deze 16 prijzen zijn er 10 behaald in verhouding 1:10. Topprijzen zijn o.a. 7e Agen (814 d), 18e Limoges (1.400 d), 19e Pau (276 d), 50e Bergerac (1.717 d), 59e Bordeaux (844 d), 72e Limoges (1.576 d) en dit jaar 81e Pau (701 d). Van een toppertje gesproken. Rob kweekte haar uit Superkweker "Albertje" van '13. Hij is afkomstig van Albert Poulisse uit Kerkdriel en kleinzoon van diens "St. Vincentje", winnares van 3 x 6e Nationaal Sect. 3 (2x St. Vincent en 1 x Cahors, gem. 6.500 d) Haar moeder is een dochter van het Superkoppel n.l. "De Superkweker" stamdoffer van het hok (Ben Kooijman x Hennie Wennekes) x "De Superkweekster" stamduivin (Lazeroms-Aarden). Zij zijn ouders van een hele serie kopvliegers. Inmiddels laten de kinderen van de "934" al zien uit het goede hout gesneden te zijn. Na het seizoen zal ze wijselijk naar het kweekhok verhuizen.

De 934 duivin

Inkijk vlieghok

Niet kijken naar een neststand.
Rob koppelde zijn vliegploeg van 37 koppels op 15 maart en laat ze dan op deze ronde overbroeden. Daarna mogen de koppels weer een nest maken en mogen ze max 1 jong per ronde groot brengen. Eigenlijk zitten de vliegduiven het gehele vliegseizoen op een nestje. Ze werken steeds een hele cyclus af. Zodoende remt het de rui en ergens einde juni hebben de meesten pas hun eerste pennetje gegooid. Rob kijkt eigenlijk nooit naar een neststand als hij duiven op een vlucht gaat inmanden. De duiven moeten naar huis willen en daar gaat het om. Ik heb in het verleden al veel vroege duiven geklokt op de meest rare neststanden. Dus daar hecht ik geen waarde meer aan. Supergezonde en gemotiveerde duiven dat is waar het om gaat, aldus Rob.

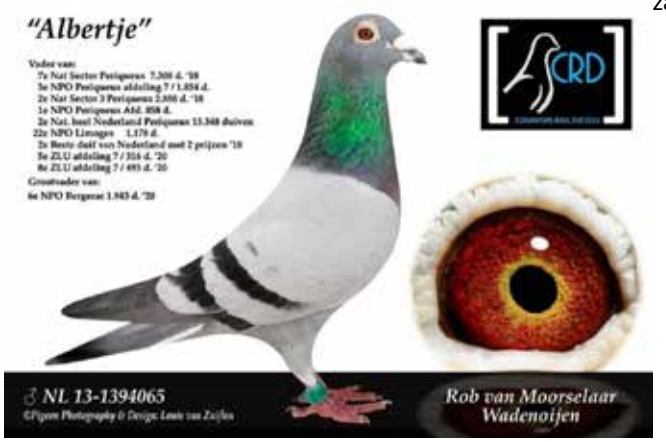
Trainen en opleren en invliegen
Aangezien ook Rob last heeft van roofvogels, begint hij veelal rond half april zijn duiven mee te geven aan hun eerste wedvluchten. En dit doet hij al jaren zo. Nu hij in afdeling 3 meevliegt en in de achtervlucht woont, maken ze toch al snel meer kilometers en dat is mooi meegenomen, verklaart Rob. De duiven kunnen 's morgens heel vroeg buiten. 's Nachts zijn de spoetniks open zodat ze 's morgens in aller vroegte eruit kunnen. Als Rob om 5.30 uur rond de hokken vertoeft, draaien ze al lekker hun rondjes. Als hij naar zijn werk gaat, gaan de spoetniks op scherp en kunnen ze naar binnen en alleen in de ren vertoeven. 's Avonds gaat er alles uit en is het verplicht een uurtje trainen. Maar dat gaat veelal vanzelf. Dus vanaf half tot einde april, mits het weer goed is, gaan ze mee op de vluchten en dit tot en met en met de eerste dagfond vlucht. De oude duiven zijn dan ingevlogen. Ze hebben dan ca. 1500 km onder de vleugels. De jaarlingen blijft hij in het ritme houden en deze gaan dan om de week mee naar een dagfond vlucht of een vitesse vlucht. De oude duiven gaat hij dan veel opleren, samen met Arie Wouterse. Soms wel twee keer per week rijden ze richting Zuid-Limburg. De avond voor een inmanddag brengt Rob ze nog een 10-tal km weg om ze vervolgens vanaf 21 uur één voor één te lossen. Duiven welke er dan te lang overdoen, blijven dan thuis.

Verzorging en begeleiding in vliegseizoen.
Rob voert zijn duiven het jaar rond met seizoensgebonden mengelingen van Patagoon. In het vliegseizoen is dit Vlieg Speciaal. Dit voer krijgen ze éénmaal daags en wel volle bak. Deze wordt aangevuld als deze leeg is. Ze moeten wel alles opeten. Daarnaast maakt Rob een mix van snoepzaad, vetrijke zaden, paddy, P40, hennepzaad en soja voor extra energie. De extra energie mix geeft Rob ze dan gedurende de laatste vijf dagen voor een vlucht en dit in whisky glazen. Om ze uit whisky glazen te laten eten kunnen ze zien wat ze eten en Rob ziet dan ook welke zaden ze eten en daaruit maakt hij op hoe ze zich voelen.

Medische aspecten
In het medisch begeleiden van de duiven is Rob een liefhebber welke het zo kort mogelijk bij de natuur houdt. Hij maakt wel gebruik van Bio Lugecol van BLT, Turbo Desinfect en Forte Vita van Travipharma. Verder nog de kruiden elixir van Jan Smit (op basis van organische zuren en kruidenextracten). In de medicijnenkast zit wel BS en Orni Special van de Weerd, maar dit wordt enkel gebruikt als het echt nodig is. Een bezoek aan de dierenarts is er alleen om de duiven te enten en als het echt mis zou zijn.

Tenslotte
Rob laat weten dat hij lid is van de PV de Verwachting in Tiel, een geweldige club met ca. 25 vliegende hokken. Alles is er puik geregeld en iedereen helpt elkaar waar nodig én waar gezelligheid hoog in het vaandel staat. Sinds dit seizoen vliegen ze dus mee in afdeling Oost-Brabant en alles is er goed geregeld om in te manden en dat is voor de marathonduiven ideaal, aldus Rob. Rob behoort al decennialang tot de beste liefhebbers in de regio en heeft al heel wat successen weten te behalen. Toch kan hij van dit Grootmeesterschap extra genieten. Proficiat.

Marcel Görtzen

Grootmeesters Z25 Pau - Afdeling Zuid-Oost

1. Rob van Moorselaar	Wadenoijen	4 – 4	726
2. Th. & B. Burgers	Weurt	5 – 4	547
3. T. Jacobs	Heerlen	4 – 3	525
4. V. van Bogaert	Margraten	3 – 3	508,5
5. Comb. Vos-van Wanrooi	Geffen	9 – 6	508,0
6. J. Poppeliers	Hapert	4 – 3	475
7. Jansen & Spaan	Ewijk	8 – 6	452
8. M. M. G. Beset	Dreumel	9 – 6	421
9. J. G. J. M. Joosten	Wessem	4 – 3	376
10. Klessens-de Lepper	Valkenswaard	6 – 3	371

ZONDER FANATISME EN GEDREVENHEID DOE JE NIET MEE VOOR DE KOP- EN EERSTE PRIJZEN.

Sint. Geertruid, op z'n Limburg "Se-Gietere" is een plaats in het zuiden van Limburg en behoort vanaf 2011 tot de gemeente Eijsden-Margraten. In Se-Gietere wonen vader Jos (onlangs 75 jaar geworden) en zoon Erik (binnenkort 42 jaar) Franssen. Sinds 2019 vormen ze de Combinatie Jos en Erik Franssen en zijn lid van de P.V. Ons Genoegen in nabijgelegen Noorbeek. Sinds ze samen de duivensport serieuzer aanpakten gingen de prestaties zienderogen vooruit. In 2025 pakten ze met de oude duiven haast wekelijks kopduiven en fraaie serie en dit tot en met de dagfond toe. Met de jonge duiven en de navluchten deden ze er nog een schepje bovenop. Ze mochten 2025 dan ook afsluiten met een fijne reeks kampioenschappen in eigen samenspel Maasvallei, Vlieggebied West Zuid-Limburg en Afdeling Limburg.

Het ontstaan van de combinatie

Vader Jos is geboren en getogen in het kerkdorpje Sibbe bij Valkenburg aan de Geul. Zijn vader Lambert en diens broer Wim waren fervente duivenliefhebbers. Ook bij Jos en zijn broer Gér deed de duivenbacil zijn werk en als knapen van 9 en 12 jaar bouwden ze op het ouderlijke erf hun eerste duivenhokje van ca. 4 meter en al snel zaten er duiven op welke o.a. van vader kwamen. Ze werden lid van de vereniging PV De Witpen in Vilt (Valkenberg). Ook werden er in die tijd duiven gevangen op de boerderij of in het veld en vader Jos kon zich van die tijd een rode Belgische duif herinneren welke ze in het veld hadden gepakt. Het werd een echte topper. Hij vloog in vijf jaar een tiental 1e prijzen in het toenmalige SS Valkenburg en was bekend in de hele regio. Toen vader Jos begin der 70er jaren trouwde, bouwde hij zijn huis naast de boerderij van zijn schoonouders in Sint. Geertruid. En meteen werd er ook een duivenhok boven de garage gemetseld. In 1974 ging hij hier wonen en werden de duiven vanuit Sibbe over gewend. In 1975 speelde hij mee in de vereniging in Sint Geertruid en de start was veelbelovend. Doch mede door zijn werk in zijn bouwbedrijf en het jonge gezin bleef er maar weinig tijd over om de duiven optimaal te verzorgen en te spelen. Na het uitoefenen van een 40-jarige loopbaan in zijn bedrijf, ging hij het in 2015 iets rustiger aan doen en kon zich zo meer met zijn duiven gaan bezighouden. In datzelfde jaar nam hij contact op met Martin en Peter Spronck uit Margraten en kocht er een 15-tal duiven van hun Calon en Schaerlaeckens kolonie. Liefst 12 hiervan groeiden uit tot zeer puike vliegduiven. De prestatie werden vanaf toen duidelijk beter. In 2023 stopte vader Jos met werken en kon genieten gaan van zijn pensioen en ook gaan genieten van zijn duiven en kinderen en kleinkinderen. Vader Jos gaat er prat dat zijn kleindochter Sophie Gilissen (16), wonende in Margraten elk vluchtweekend met haar fiets naar St. Geertruid rijdt om de duiven te zien aankomen. Ze noteert nauwkeurig welke duif er het eerst arriveert en houdt alle gegevens bij voor opa. Vaak heeft ze de eerste duif al van verre zien aankomen eer opa en oom hem/haar zien.

Jos en Erik Franssen

Zoon Erik was ook al knaap in met de duiven. Niet vreemd als je vader duiven heeft. en met hem op het hok vertoefde. De interesse en het gevoel voor de duiven waren bij hem zo sterk dat vader voor hem een klein hokje bouwde en hem jeugdlid maakte van de vereniging. Hoewel vader Jos het grootste deel van de verzorging op zich nam bleef de interesse bij Erik groeien en wilde hij graag alle details van de sport leren kennen. Een mooie herinnering in die tijd was een grote duif (zo groot als een kraai, vlg. Erik) welke voor hem het eerste kampioenschap in de vereniging vloog. Om nooit meer te vergeten. De Limburgse Duivenkrant pluisde hij voor tot achteruit om alle prestatie te kunnen volgen. Doch Erik moest ook denken aan zijn toekomst en ging als 14-jarige op de zaterdag bij vader in het bedrijf in de

De hokken

Kweek en Jonge duivenhok

bouwsector werken. Dit groeide verder uit en vader en zoon runden samen het bedrijf "Bouwservice Franssen". Inmiddels is Erik al zo'n 20 jaar werkzaam als ZZP'er. Toen Erik het ouderlijke huis verliet kwam de duivensport op een lager pitje te staan. Een jong gezin met twee kinderen, graag voetballen en zijn drukke baan deden het vlammetje voor een tijdje in de waakstand zetten. In 2016 ging Erik met zijn gezin naast zijn vader wonen en al snel wakkerde het duiven-vlammetje weer aan. Samen met zijn vader pakten ze de draad weer op. Enkele jaren speelden ze onder hun eigen naam. Op de hoklijst van Erik stonden de duiven met even ringnummers en deze van vader bevatte de duiven met oneven nummers. Doch dit werd geen succes. In 2019 zouden ze een vader-zoon combinatie gaan vormen en dit werd de start van een indrukwekkende comeback.

Taakverdeling
Nu vader Jos pensionado is, neemt hij de dagelijkse verzorging voor zijn rekening. Dagelijks staat hij in voor het trainen en verzorgen. En gaat de krabber door alle hokken. Alle overige zaken bespreken ze samen, zoals welke duiven naar welke vlucht, welke duiven tekenen ze aan enz. Erik houdt de administratie bij, zoals de koppellijsten, duifprestaties en zorgt voor een overzichtelijk geheel voor zijn vader. En het mooiste is, vindt Erik, dat hij deze successen allemaal samen met zijn vader mag delen. Kan het mooier.

De duiveninstallatie
De oude hokken welke bij vader Jos gebouwd waren boven de garage zijn inmiddels vervangen door een drietal tuinhokken achter in de tuin. Er staat een hok van 8 x 2.20 meter met zadeldak en dichte nok. Het is zuid-oostelijk gericht. Het bestaat uit drie afdelingen en hier zijn de oude vliegduiven ondergebracht. Aan de voorzijde is er een loopgang van ca. 1 meter breed waarin ook en verluchtingsopening is van ca. 40 cm breed is gemaakt in het plafond. Twee afdelingen zijn voorzien van elk 12 nestbakken en de derde afdeling is voorzien van schabjes. Hier zitten de in de vliegperiode dan de duivinnen. Verder een hok van 4 x 1.80 meter voor de jonge duiven. En een hok van 3.60 x 1.80 meter. Hier zijn de jonge duiven ondergebracht en ernaast (links) de kweekduiven. Een hokje staat oostelijk gericht en het andere is westelijk. Hier zijn de afdelingen voorzien van loketkastjes. Het dak is van het type lessenaar. Gezien de hokken nogal vrij liggen met een weiland aan de voorzijde zijn allen dubbelwandig en geïsoleerd Om een goed klimaat op het hok te verkrijgen. Alle hokken hebben glas aan de voorzijde en een raam van ongeveer één vierkante meter. Voor de jonge duivenhokken bevinden zich kleine rennen, die hoofdzakelijk worden gebruikt om te baden.

Opbouw van de kolonie
* Een deel van hun kolonie gaat nog terug naar de 15 duiven welke Jos en Erik in 2015 aanschaften bij Martin en Peter Spronck uit Margraten. Hierin zat het soort van Herman Calon uit Hoofdplaat, Ad Schaerlaeckens uit Baarle-Nassau en René en Patrick Vervloesem uit Rijmenam (B).
* Vanaf 2020 worden er jaarlijks een 8 tot 10 jonge duiven aangekocht bij de combinatie Ton Geenen en Ine Peters uit Maastricht.
* Ook klopten ze in 2022 aan bij de Sittardse kampioen John Ronken en komen er jaarlijks een 6-tal naar Sint Geertruid.
Het huidige duivenbestand bestaat zeker voor ca. 80 % uit duiven van Ton en Ine Geenen-Peters en John Ronken.
* Ook bij Bert en Yvonne Stevens uit Einighausen kwamen er in 2024 nog vier jonge duiven het hok versterken.
* Afgelopen jaar werden er nog vier jonge duiven geruild met de familie Jacobs uit Beek en inmiddels blijkt deze ruiling succesvol te zijn. Deze vier jonge duiven vlogen bij de laatjes van de 28 mogelijkheden 23 x prijs en op wedvlucht Châlons wonnen ze zelfs 1-4-5-105 (1.608 d). De "186" miste niet en 4e Duifkampioen bij de Laatjes. Zie verder.
* En er zit een zeer goede kweekdoffer van Jef Winkens uit Maastricht. Hierin zit nog het soort van Harrie Winkens uit Itteren.

Uitblinkers van seizoen 2025
Opm.: Alle vernoemde prijzen zijn behaald in Vlieggebied Westelijk Zuid-Limburg (Vlg. WZL).
Bij de oude duiven waren dit al allereerst de duivin **"De 467"** met ringnummer Nl22-8651467.
Als jong vloog ze vijf prijzen waarbij de 40e Orleans (666 d).
Als jaarling vloog ze 7 prijzen waarbij een 36e Rethel (872 d) en 59e Chalons (672 d). Als twee-jaarse ging ze mee op de vitesse vluchten, enkele midfondvluchten en de navluchten. In totaal stond ze 15 x op de uitslag met o.a. een 23e Melun (979 d), 52e Marche (789 d), 71e Chalons (763 d) als vroegste prijzen. En afgelopen jaar was ze goed voor 16 prijzen waarbij er 11 waren in verhouding 1:10. Ze vloog o.a. een 3e Rethel (862 d), 27e Chalons (648 d), 36e Rethel (1.206 d), 39e Melun (410 d), 50e Sens (1.105 d), 60e Chalons (843 d) en 176e Sens (4.099 d).
Vader is de "475" van '22 een eigen kweek uit het soort van Harry Winkens uit Itteren (via Jef Winkens) x duivin van Martin en Peter Spronck uit Margraten.
Moeder is de "453" van '22 eveneens een eigen kweek uit het soort van Comb. Geenen-Peters uit Maastricht (De "Sjeik" x "Helena") x duivin van eigen soort.

De 467

Dan de duivin **"088"** met ringnummer Nl23-9493088.
Als jong vloog ze vier keer prijs waarbij een 198e Sourdun (1.999 d).
Als jaarling wist ze 10 keer op de lijst te prijken met op de navluchten een 16e Charlon (845 d), 39e Charleville (1.053 d), 46e Marche (789 d) en 48e Chalons (665 d).
En afgelopen jaar was ze (incl. Navluchten) goed voor 15 prijzen waarbij er 9 in verhouding 1:10 waren. Ze vloog o.a. een 8e Chalons (843 d), 8e Sens (3.342 d), 32e Sens (1.015 d), 65e Chalons (1.043 d), 68e Sourdun (3.708 d) en 94e Rethel (1.206 d).
Vader is de "742" van '15 en is gekweekt uit een doffer van Harry Roks uit Margraten (Schaerlaeckens) x duivin van Martin en Peter Sponck uit Margraten.
Moeder is de "158" van '20 en is van het soort van Harry Winkens x Roger Gubbels.

De 088

De 744

Bij de jonge duiven hadden ze ook een uitblinker met de **"744"** met ringnummer Nl25-1458744 In Vlg. WZL won ze 7 prijzen met daarbij op de midfond vluchten een 20e Brienne (1.400 d), 33e Sens (1.101 d) en 49e Chalons (1.853 d), 128e Charleville (1.598 d) en 150e Lorris (809 d). In Vlg. WZL stond ze bij de Duifkampioenschappen Fond vermeld als 7e Duifkampioen. Vader is de "196" van '23 en werd aangekocht bij John Ronken uit Sittard. Soort Ronken x Kuipers x Fijen x Schmell x van Heel) Moeder is de "330" van '22 en eveneens van John Ronken. Hierin het soort van Schmitz x Ronken x Penders.

De 186

En bij de laatjes zat een duivin, n.l. de **"186"** met ringnummer Nl25-1440186. Zij is één van de vier jonge duiven welke ze ruilden met de Familie Jacobs uit Beek. Zij miste op deze zeven L-vluchten in de nareis niet en werd 4e Duifkampioen bij de Laatjes met de volgende prijzen in Vlg. WZL - 1e Chalons (1.608 d), 13e Breinne (1.189 d), 17e Marche (2.719 d), 44e Melun (666 d), 156e Chalons (1.973 d), 227e Rethel (2.437 d) en 457e Charleville (2.770 d). Een belofte voor de toekomst.
Vader is de "003" van '18 welke bij de familie Jacobs puik vloog met o.a. een 1e Sens (1308 d) en 1e Chalons (681 d). Hierin zit o.a. het soort van henzelf en het "Moesjke" van Dirk van Hofwegen uit Nieuw-Lekkerland.
Moeder is een zus van "Roglic" van de Familie Jacobs en zij vloog o.a. een 1e Charleville (1158 d) en 1e Montlucon (486 d). Hierin zit het soort van de Fam. Jacobs, Bert en Roger Martens en Harry Winkens ("Dikke Winkens")

Kweekperiode
Zowel de 9 koppels kweekduiven als de 29 koppels vliegduiven worden begin februari gekoppeld.
De eerste ronde van de kweekduiven leggen ze over naar de vliegduiven, terwijl ze van een 10-tal beste vliegduiven ook de jongen behouden. Daarna kweken de kweekduiven nog een ronde voor eigen gebruik. Ze beschikken dan over ca. 60 jongen duiven, waarvan er ongeveer 10 worden geschonken voor bonnen. Uit de beste kweekoppels kweken ze ook nog enkele zomer jongen (laatjes) welke worden gespeeld op de navluchten. Bij deze laatjes voegen ze soms enkele jonge duiven welke ze bij voornoemde liefhebbers (Opbouw van de kolonie).

Spelmethode oude duiven
Voor het spel hebben vader en zoon jaarlijks dus 29 koppels ter beschikking welke ze op totaal weduwschap spelen. De vliegploeg bestaat komend jaar uit 14 jaarling doffers en 17 jaarling duivinnen en 27 oude duiven. Gekoppeld dus begin februari. Tegen de tijd van het spenen nemen ze één jong met de duivin van het hok en het ander jong blijft bij de doffer. Ze komen dus niet meer op eitjes. Eenmaal de jongen gespeend volgt het weduwschap. De doffers in de nestbak en de duivinnen gaan naar de afdeling met schabjes. Rond half maart worden de duiven dan voorzichtig weer opnieuw naar buiten gelaten. Gezien er geen verdere liefhebbers in de buurt wonen, moeten ze extra alert zijn voor de roofvogels. Eenmaal het ritme er weer is dan gaan de doffers 's morgens los vanaf 7 uur, vrijwillig voor een uurtje. Aansluitend gaan de duivinnen dan los. Ook voor een uurtje en vrijwillig. Als de eerste programma vlucht in het verschiet ligt gaan ze met de ploeg oude duiven twee keer op pad tot ca. 10 km. Ze gaan dan samen los en als ze thuiskomen mogen ze een tijdje samen zijn. Voor de ze mand in gaan voor een wedvlucht mogen ze soms een kwartiertje samen. Er zijn ook weekenden waar de duiven elkaar niet zien om ze rustig in te manden. Na de vlucht blijven ze samen tot ca. 20 uur in de avond.

Spel met de jonge duiven
Jaarlijks kweken vader en zoon een 60-tal jonge duiven voor het spel met de vroege jongen en een 25-tal laatjes (waarbij ook bijgehaalde) voor de navluchten. De vroege jongen worden verduisterd vanaf 1 april tot einde mei en op het hok is het donker van 18 uur tot de volgende ochtend 8 uur. Na de langste dag gaat 's avonds van 19 uur tot 22 uur de lamp aan. Trainen doen de jonge duiven éénmaal daags en wel in de namiddag vanaf 14 uur voor een uurtjes. De eerste drie vluchten blijven de jonge duiven nog samen. Vanaf de vierde vlucht zitten ze gescheiden. Ook nu trainen ze eenmaal daags. De doffertjes vanaf 14 uur en de duivinnen vanaf 15 uur telkens voor een uurtje en vrijwillig. Een tweetal weken voor de eerste programmavlucht met de vroege of late jonge duiven gaan ze er een vijftal keer mee op pad. Begonnen wordt er op 5 km en in vijf stappen tot ca. 20 km. Tijdens de vluchten lappen ze niet meer. Als ze gescheiden zitten mogen ze voor ze de mand ingaan een kwartiertje samen en na thuiskomst ca. 30 minuten.

De zomerjongen (de "laatjes"
Jaarlijks beschikken Jos en Erik een 25-tal zomerjongen (incl. de bijgehaalde) welke ze op de navluchten spelen. Ze worden niet verduisterd of bijgelicht. Ze mogen, als ze willen, een nestje maken. Er was één koppeltje welke een nestje had en dat was de voornoemde "186". Eenmaal ze goed vliegen trainen ze met de vroege jongen en verder handelen ze qua opleiding en verzorging als de vroege jongen.

Overzicht Kampioenschappen 2025
SS Maasvallei (1e Plaatsen)
- 1e Duifkampioen Natour Ouden
- 1e Duifkampioen Natour Laatjes
- 1e Kampioen 1e Getekende
- 1e Kampioen 1e en 2e Getekende
- 1e Kampioen 1e Geklokte
- 1e Generaal Kampioen

Vlieggebied Westelijk Zuid-Limburg
- 11e Hokkampioen Vitesse
- 7e Hokkampioen Midfond
- 13e Hokkampioen Dagfond
- 2e Punten Kampioen Oude Duiven
- 5e Hokkampioen Jonge Duiven
- 7e Duifkampioen Fond Jonge Duiven
- 4e en 20e Duifkampioen Late Jongen
- 10e Hokkampioen Late Jongen
- 9e Kampioen Eerste Getekende
- 5e Kampioen Twee Eerstgetekende
- 5e Kampioen Drie Eerstgetekende
- 5e Punten Kampioen Jonge Duiven

Afdeling Limburg
- 18e Hokkampioen Vitesse
- 5e Hokkampioen Midfond
- 12e Hokkampioen Jonge Duiven
- 8e Generaal Kampioen

Algemene verzorging/voeding/medicatie
Algemeen
Jos en Erik voeren het hele jaar door aangepaste mengelingen van de firma's Beyers of Vanrobaeys verkregen bij de Gebr. Simons uit Ransdaal.
Rui- winter- en kweekperiode
In de rui- en winterperiode krijgen de duiven een rui- resp. wintermengeling
Tijdens het kweken van de jonge duiven zit er kweekmengeling in de voerbak.
Oude duiven tijdens het spel
Vanaf thuiskomst tot de inkorfdag krijgen de oude vliegduiven een weduwschapsmengeling verstrekt. In het begin van de week iets krappen en na de inkorfdag toe ruimer tot volle bak. Daarbij elke een greepje hennep en snoepzaad en enkele pinda's. Op maandag zit er Naturaline in de drinkbak en op dinsdag gaat er lookolie en biergist over het voer. En op woensdag of donderdag (afhankelijk van de inkorfdag) vitaminen (Vandersanden). Om de drie á vier weken zit er na de vlucht BS in het water voor één dag. En om de vier weken 1 dag Orni Special (Vandersanden) voor de luchtwegen in het water en wel op de dag van thuiskomst. Een geelpil van Vandersanden of De Weerd geven ze om de 4 à 5 weken
Jonge duiven tijdens het spel (vroege en laatjes)
Komen ze thuis van de vlucht dan krijgen het voer wat de oude duiven ook krijgen bij thuiskomst. Nadien schakelen ze over naar jonge duivenvoer. En op de dag van inmanden krijgen ze Premium Youngsters van Beyers. Verder als de oude duiven Naturaline, Lookolie en biergist. Hennep en snoep en een pinda staat er als dessert op het menu. De jonge duiven worden, net als de oude duiven, in het begin van de week iets krapper gevoerd en nadien ruim tot volle bak.
Algemene medicatie
Eén keer per jaar gaan ze met enkele duiven en een monster gesorteerde mest naar dierenarts Vandersanden in Veldwezelt (B) en volgen diens raad op mocht er iets geconstateerd worden. Ook de verplichte entingen worden uitgevoerd bij dierenarts Vandersanden, waar tevens de medicamenten worden verkregen tegen koppen en het geel, aangevuld met vitamines.
Tijdens het broeden geven ze een geelkuur van 6 dagen met afwisselend een product van Vandersanden of De Weerd.

Tenslotte.
Op de vraag of Jos en Erik fanatiek en gedreven zijn, kregen we een duidelijk antwoord "JA". Zonder deze instelling doe je niet mee voor de kop- en eerste prijzen, aldus Erik. De concurrentie zit ook niet stil. Veel hebben ze geleerd van de combinatie Tonnie en Ine Geenen-Peters. Twee keer per week wipt Erik er even binnen. Het voelt als thuiskomen om over de duiven te keuvelen. Ook het contact met John Ronken heeft al veel nuttigs opgeleverd en zijn adviezen zijn altijd welkom. Het heeft hun een andere kijk op de duivensport gegeven. Vader Jos en zon Erik mogen terugblikken op een succesvol 2025.

Marcel Görtzen

Overzicht behaalde prijzen 2025 in Vlieggebied Westelijk Zuid-Limburg resp. Limburg Totaal. (LT) / Prov.

Wedvlucht		Aantal	Mee-Pr.	Behaalde prijzen
Oude Duiven				
Rethel	Vlg. WZL	4.398	53-40	49-88-133-250-261-278-281-371-377-383 etc.
	LT	14.557	53-40	146-324-470-861-897-948-957 etc.
Chalons	Vlg. WZL	4.240	51-37	3-33-94-112-139-184-190-198-270-279-292-298-338 etc.
	LT	13.672	51-37	3-92-252-318-404-540-550-577-781-813-841-861 etc.
Rethel	Vlg. WZL	1.206	33-18	13-31-32-36-37-94-135 etc.
	LT		4.514	33-18 89-167-172-194-198-407-511 etc.
Sourdun	Vlg. WZL	3.708	50-35	3-15-17-18-26-27-31-41-44-68-99-102-110-116-117-141 etc.
	Prov.	12.651	50-37	5-38-40-41-60-62-71-90-96-157-245-252-274 etc.
Sens	Vlg. WZL	3.342	50-41	8-52-53-97-102-113-127-128-133-157-183-184-186 etc.
	Prov.	10.336	50-41	13-152-153-289-296-315-342-347-362-429-507-508-510 etc.
Lorris	Vlg. WZL	2.310	46-23	2-31-37-90-108-152-154-185 etc.
	Prov.	8.655	46-28	4-126-148-311-351-498-505-618-751 etc.
Chateauroux	Vlg. WZL	786	12-9	29-56-73-122 etc.
	Prov.	2.302	12-9	117-185-241-380 etc.
	Nat. S1B	4.362	12-9	122-195-258-421etc.
Issoudun	Vlg. WZL	358	17-5	3-44-48-104-110
	Prov.	1.330	17-5	12-134-147-379-391
	Nat. S1B	2.944	17-5	27-353-379-900-930
Jonge Duiven				
Chalons	Vlg. WZL	1.853	39-25	7-8-16-45-49-96-97-110-110-152-181 etc.
Brienne	Vlg. WZL	1.400	39-24	20-44-59-82-83-98-115 etc.
	Prov.	3.438	39-22	64-114-155-234-235-282-325-476-480-486 etc.
Sens	Vlg/ WZL	1.101	40-18	18-23-31-32-33-34-74 etc.
	Prov.	2.816	40-13	62-84-112-115-121-122-308 etc.
Nareis Late Jongen (L-vlucht)				
Charleville	Vlg. WZL	1.973	24-12	9-26-39-76-88-156 etc.
Charlons	Vlg. WZL	1.608	24-18	1-4-5-38-47-104-105 etc.
Brienne	Vlg. WZL	1.189	23-18	1-3-7-9-13-14-27-65-69-73 etc.
Nareis Oud en Jong (N-vlucht)				
Rethel	Vlg. WZL	862	20-18	2-3-10-12-13-21-34-41-42-58 etc.
Chalons		Vlg. WZL	648	24-20 6-8-9-20-21-25-27-28-44-46 etc.
Brienne	Vlg. WZL	630	29-13	1-8-15-30-83-87 etc.

"IK WIL ER WAT KLEUR INBRENGEN"

Michel Terlouw kende een prima 2025 seizoen in zijn Samenspel Gouwe IJssel in Zuid-Holland en wil grotere stappen gaan maken. Uiteraard een gezond sportief streven. "Ik ben opgegroeid tussen de postduiven, immers mijn vader Koos had ze al. Hij speelde op de snelheidsvluchten en stond regelmatig hoog in het Generaal Kampioenschap maar die 2 overnachtvluchten, die toen meetelden, waren funest daar hij geen duiven daarvoor had.

Michel voor het hok

Geschiedenis

Ik was 11-12 jaar toen mijn vader in combinatie ging met mij. Daarvoor speelde hij met zijn broer Jacob onder de naam Gebroeders Terlouw. Ik begon met het verzorgen van de jonge duiven, liet ze uit, maakte ze schoon en voerde ze. Wij speelden onder de naam J.J. Terlouw & Zn. Door de jaartjes heen leerde ik meer en meer en deed zo volledig mee. Op gegeven moment leerde ik Margreet kennen, we kregen verkering. Haar vader had ook postduiven dus dat zat mee, ze wist wat ze kon verwachten. We gingen samenwonen in Gouda maar de duiven speelde ik met mijn vader op zijn adres. In 1995 zijn we getrouwd, kort daarna kochten we een huis en daar kwam een hokje bij te staan van 4 meter lang. Ik speelde op alles behalve op de overnachtfond. Dat was in 1997 waarbij ik startte met de jonge duiven. In 2001 werd ik 8e Beste Liefhebber van Nederland. In 2007 verhuisden we van Gouda naar Moordrecht, naar een koopwoning en daar wonen we nu al bijna 20 jaar. In 2011 nam ik de vlieg en kweekduiven over van mijn vader aangevuld met aankopen en prestatieduiven. We hebben 3 zonen en 3 kleinzonen".

Het spel, motiveren en de kolonie

"We spelen dubbelweduwschap met 12 koppels, geen een wordt er thuisgehouden of er moet iets aan mankeren. Voordat de duiven de mand ingaan draai ik de schalen om en mogen de duivinnen naar de doffers toe. Ongeveer 15 minuten mogen ze bij elkaar blijven. De betere duiven pak ik altijd als laatsten, een beetje bijgeloof. De kolonie bestaat voor 80% uit duiven van Willem de Bruijn, een goede doffer van de gestopte Geurt Doppenberg en soort wijlen Jan van de Pasch, C. & C. Broekhuisen en een rode doffer van Andrie en Jolanda Kniest. Daar ik alleen maar blauwbanders en krassen had haalde ik bij hen een rode doffer, ik wilde er wat kleur inbrengen en haalde bij hen dus een rode doffer van het soort G. & H. Calis, uit een toplijn".

Naar het seizoen toe

"Na de eerste ronde van de vliegduiven laat ik de duivinnen nog een keer op eitjes komen. Daar mogen ze 5 dagen op blijven broeden. De duiven worden daarna gescheiden, de eitjes van de beste vliegduiven gaan naar de voedsterduiven. Na de scheiding mag alles naar buiten en mogen ze van mij wat aanrommelen. Er is niets verplicht. Dat is begin maart. Is de klok een uur vooruitgezet dan gaan de duiven op uur en tijd naar buiten, ik heb dan meer tijd na het werk omdat het langer licht blijft. Zowel doffers als duivinnen trainen dan in de namiddag/avond. In deze periode voer ik de duiven Gerry Plus en wat Sport Elegance. Ook krijgen ze een kuur gedurende een week met Pigeon Balance van G.J. Beute en dan 2 weken later gevolgd door een kuur met L.T.W. De oude duiven werden dit jaar voor het eerst verduisterd en ze worden vanaf de langste dag bijgelicht. De duiven zijn na de kuurperiode 1 tot 2 keer gelapt en daarna zijn ze meegegaan met de oefenvluchten.

De week naar de vlucht toe en de dag van thuiskomst

"Op de zondag krijgen de duiven Gerry Plus met Sport Elegance, op de maandag de Gerry Plus, dinsdag en woensdag een mix 50/50 van Gerry Plus met Sport Elegance. Over het voer gaat tarwekiemolie en daarna Ropa-B en Carbo Boost van Aidi. In het drinkwater gaat Pigeon Booster of LTW, beiden van G.J. Beute. Op de woensdag en donderdag 100 % Sport Elegance. Op de inkorfdag in de ochtend en vooraf het tonen ook de Sport Elegance. Met de midfond en dagfond wordt er meer gevoerd van de energiemengeling en alles een dag naar voren geschoven qua voersysteem. Op de dag voor de dag van inkorven krijgen de duiven Ropa-B (Oregano) voor de darmflora en op de inkorfdag Respi-Top voor de luchtwegen. Als het de dag van de vlucht is ga ik na het opstaan eerst het hok schoonmaken, het systeem aansluiten en controleren en de voerbakken vullen met een mix van Gerry Plus, Sport Elegance en een energiemengeling. Die energiemengeling geef ik zodat ze weer snel op krachten komen, zeker als de vlucht zwaar is geweest. Ook vers water zonder iets erin wordt dan klaargezet. Ik ben niet nerveus tijdens het wachten maar er heerst wel een gezonde spanning. Wachten op de duiven doe ik alleen en kijk dan tussendoor naar Compulive om de meldingen van Dordrecht te zien want dan kan ik gaan rekenen. Komen de duiven op zaterdag thuis dan mogen ze tot zondagavond bij elkaar blijven, dat is denk ik goed voor de binding. Ze mogen op de zondag ook in bad en krijgen Natuurlijk ABC van Ben & Michelle de Kramer. Als de uitslag tegenvalt dan ga ik na over wat er verkeerd kan zijn gegaan en gaan we weer volledig naar de volgende voorbereiding toe voor de komende vlucht".

De kweek en opleiding der jonge duiven
"Op het hok verblijven 12 kweekkoppels en 12 vliegkoppels. Elk jaar wordt er herkoppeld maar van de betere koppels wordt er het liefst elk jaar iets gekweekt, het ligt aan de kweekgeschiedenis. Bij het samenstellen van de koppels kijk ik naar de afstamming. De bouw onderling is nagenoeg gelijk, het overgrote deel is ook van het W. de Bruijn soort. Nu staat er een halfbroer tegen een halfzus, soms kan je dat niet ontwijken. Uit de vliegduiven komt een ronde jongen en van enkele betere koppels gaan er eitjes uit het 2e legsel naar de voedsterduiven. Uit de kweekduiven worden 2 ronden gekweekt voor eigen gebruik. Tijdens de kweekperiode voer ik Kweek-Popcorn en Kweek Elegance, ook weer van de Patagoon. Daarbij ook Natuurlijk ABC in het drinkwater. Als de jonge duiven eenmaal buiten komen en voldoende lang rondvliegen gaan we ze lappen. Margreet verzorgt altijd in de ochtenden door de week de jonge duiven. We proberen de jonge duiven een aantal keer te lappen. In de opgroeifase geven we de jonge duiven Young Stars van Beyers met de mengelingen nummer 53 en 57 van Vanrobaeys. Daar ik in mei/juni vakantie heb kan ik zelf ook meer tijd aan de jonge duiven besteden. Dit jaar gaan we de jonge duiven op de deur spelen, vorig jaar lukte dat niet zo goed. De jonge duiven worden verduisterd tot aan de langste dag en daarna bijgelicht. Met het gehele vliegprogramma van de jonge duiven worden ze gespeeld om ervaring op te doen. Vorig jaar werden er nog gespeeld op de 2 taartvluchten omdat het jonge duivenseizoen niet goed verliep".

Het hok en het medisch plaatje
Sinds november 2024 staat er een nieuw Dumo hok in de tuin van Margreet en Michel. Dat hok is 7.80 mtr. lang en 2.10 mtr. diep. Het heeft 4 afdelingen, een voor de weduwnaars met 12 broedbakken, een voor de weduwduivinnen met schapjes, een voor de jonge duiven met loketkasten en een voor de 12 koppels kweekduiven met bakken en schapjes. Na de kweek gaan de kweekduiven naar een aangebouwd hok bij de schuur waar ook de nieuwkomers en voedsterduiven verblijven. Zodoende komt er een tweede afdeling vrij voor de jonge duiven en er dus op de deur gespeeld kan gaan worden. Het hok heeft een zadeldak met de lange zijde voor, staat op het zuid-zuid-oosten en heeft aan de voorzijde roosters in het voorfront en schuiven in het plafond. Ook komt verse lucht binnen via de 4 ingangen voor de duiven. Ook is er tussen de weduwduivinnenafdeling en de jonge duivenafdeling een gang voor opslag van voer en materialen. Naast de verplichte enting gebeurt er niks. "Ik heb altijd gedacht dat je niet zonder medicij-

Beste prestaties 2025 vitesse Samenspel Gouwe Ijssel

Vlucht	aantal d.	mee/pr	prijzen
V15 Quiévrian	4.092	22/18	7-9-59-65-89-119 enz.
V17 Arras Grevillers	4.018	22/18	14-16-26-88-93-96-128 enz.
V21 Arras Grevillers	1.742	18/13	16-46-51-81-93-190 enz.
V23 Arras Grevillers	1.392	16/9	6-25-38-86-87-167 enz.
V44 Bierges	3.890	25/18	4-30-32-34-76-80-82-105 enz.
V58 Bierges	699	4/3	4-136-179

Beste **vitesseduif** van het hok in 2025 is **NL 2024-8418346**, een blauwband duivin. Komt uit de doffer '097' en die komt uit een doffer van D. Thierry tegen duivin Michel. Verder terug ook D. Thierry met 'De Lichte' tegen 'Blue Angel' en Michel met 'Max' tegen 'Nadine'. De moeder van de '346' komt uit een doffer 'Lost Son' van C. & C. Broekhuisen tegen 'Isabel' van Michel. Verder terug in de lijnen duiven van C. & C. Broekhuizen en Michel. De '346' vloog o.a. 35e Arras/5.503 d., 32e Bierges/3.890 d., 80e Niergnies/10.226 d., 89e Arras/10.975 d. en 139e Arras/12.070 duiven.

Beste prestaties midfond/dagfond Samenspel Gouwe IJssel

Vlucht	aantal d.	mee/pr	prijzen
M18 Pont Saint Maxence		3.600	21/19 6-22-31-57-58-104 enz.
M19 Pointoise	3.217	20/14	7-55-68-76-77-94-120 enz.
M20 Melun Andrezel	2.636	19/15	3-6-51-80-205 enz.
M22 Pointoise	2.222	18/17	4-9-15-45-54-69-120 enz.
M24 Roye	1.868	17/12	16-17-27-75-127 enz.
E25 Lamotte-Beuvron	442	5/2	13-64
E27 Issoudun ZAC	613	3/1	23
E29 Issoudun ZAC	425	4/2	26-82

Beste **Midfondduif** van het hok in 2025 is **NL 2022-8467141**, 'Dzifa', Kras duivin. In de voorlijnen van de vader van deze duivin zien we duiven van Michel, daarnaast soort Willem de Bruijn en Huub Hermans. De moeder van 'Dzifa' is 'Dyantha', een 100% W. de Bruijn duif met in haar voorlijnen o.a. 'Tsunami', 'Dior', 'Moviestar', 'Lowie' en 'Zadora'. 'Dzifa' werd 1e Asduif Midfond Rayon Oost, 5e Nationaal Pipa Ranking 2025 en 2e Asduif Midfond P.V. Gouwestroom. Zij vloog o.a: 3e Melin Andrezel/21.409 d., 7e Fontenay sur Eure/6.906 d., 18e Pointoise/24.981 d., 23e Pont Saint Maxence/8.127 d. en 111e Point Saint Maxence/28.933 duiven.

Beste **dagfondduif** vaan het hok in 2025 is **NL 2024-7007708,** blauwband duivin. Komt uit een doffer van de vorig jaar gestopte Geurt Doppenberg, en die komt weer uit een doffer van wijlen Jan van de Pasch (kleinzoon 'Hurricane'/'Maxwel') tegen duivin 'Hurricane Jane' van Geurt. De moeder van de '708' is 'Azura' van Michel en zij stamt uit 'Tsunami' tegen 'Dior' van Willem de Bruijn. De NL 2024-7007708 werd in 2025 o.a. 5e Asduif Midfond en 15e Asduif Dagfond van Rayon Oost en 1e Asduif Dagond van P.V. de Gouwestroom. Ze vloog o.a: 44e Pont Saint Maxence/28.933 d., 78e Issoudun ZAC/7.323 d., 87e Orleans/5.853 d., 121e Chateauroux Parc/5.914 d. en 129e Issoudun ZAC/5.737 duiven.

Diverse overige vluchten

Vlucht	aantal d.	mee/pr	prijzen
J30 Quiévrain	3.805	52/34	3-45-46-50-66-133 enz.
J58 Bierges	4.191	53/31	15-17-146-151 enz.
F34 Pontoise	2.271	24/6	15-66-267 enz.
N34 Vitry-en-Artois Doua		2.377	22/12 22-86-131 enz.
N36 Quievrain	1.624	29/18	28-64-70-78-152 enz

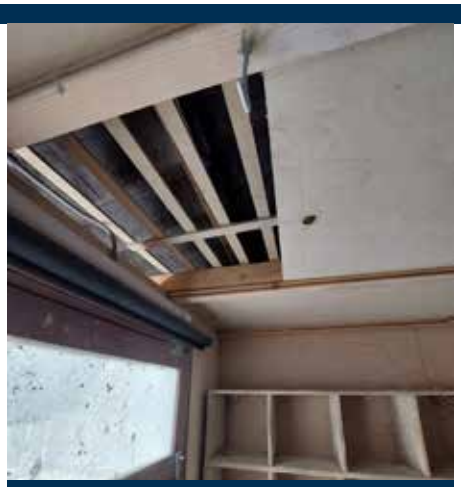
nen kon maar ik speel op het nieuwe hok zonder. Het zal ook te maken hebben met de natuurlijke producten die ik gebruik, ik mag beslist niet klagen. Het enige wat ik doe is de jonge duiven laten enten tegen de pokken".

Werk en de vereniging
"Ik werk als storingsmonteur bij Douwe Egberts en onderhoud koffiemachines bij bedrijven. Veel contacten en op veel verschillende locaties. Vind het leuk om complexe storingen op te lossen, probeer dat zeer zeker zelf eerst. Dat is een vorm van doorzetten wat ik ook bij mezelf zie m.b.t. de verzorging van de duiven. Ik ben lid van PV Gouwestroom, sinds 3 jaar een fusievereniging met 34-35 inkorvende leden. Het is er erg gezellig, de winnaar trakteert een rondje. Ik ben bestuurslid daar en help er met inkorven".

Vorig seizoen, vooruitkijken en herindeling
"Het jaar 2025 was een superseizoen, de duiven kwamen goed af en ik werd verschillende malen Grootmeester, maar liefst 5x op rij, en heb leuke kopprijzen gespeeld met o.a. een 3e en 9e op Melun Andrezel tegen 21.918 duiven. Met de natour stond ik nog 1e Generaal maar verloor toch nog belangrijke punten met de laatste 2 vluchten, das jammer. Ik hoop dat het dit jaar minstens net zo goed zal gaan en iets meer geluk met de jonge duiven hebben. Wat de herindeling betreft ben ik voorstander van dit soort veranderingen. Hoop dan ook dat het met de duivensport beter zal gaan, in ieder geval grotere concoursen en meer deelnemers wat een grote uitdaging zal worden maar wel een uitdaging. We kijken er wel naar uit wat het zal gaan worden".

Weduwnaarsafdeling

Verluchting

Tot slot
Het was in eerste instantie de bedoeling om naar huize Terlouw te gaan maar de avond voor de dag van vertrek haperde er iets aan mijn auto zodat ik geen bezoek kon afleggen. Gelukkig kon het op deze manier, per telefoon ook en Michel en ik hadden een heel leuk en goed gesprek, maar liefst 2 uur lang. Ik wil Michel hierbij dan ook hartelijk danken voor zijn medewerking en het aanleveren van de mooie foto's en wens hem en Margreet veel succes toe dit seizoen, dat het nog beter mag gaan dan 2025.

Rob Coort

REPORTAGE | NOORD

JISK BOUMA, KOUDUM

HOE POSTDUIVEN WEER ZIN IN HET LEVEN KUNNEN GEVEN.

In het verloop van deze reportage kunt u lezen hoe je na de donkerste periode van het leven weer plezier kunt krijgen door de postduiven. Het overkwam Jisk Bouma uit Koudum. Hier het verloop van zijn leven als duivenmelker, zowel met postduiven als met sierduiven.

Jisk is geboren in Heeg, Friesland. Is daarna met ouders, broer en zus verhuisd naar Jutrijp en daarna voor een korte periode weer teruggegaan naar Heeg. Nu is hij samen met zijn vrouw Dineke al weer bijna vijfentwintig jaar woonachtig in Koudum. Misschien nog leuk om te vermelden dat Koudum in 2006 winnaar was van de Europese dorpsvernieuwingsprijs. Zij werden winnaar van 31 genomineerde dorpen uit elf Europese landen.
Start van de duiven carrière.

In Heeg was in vroeger jaren een loodgieter, Piso genaamd, die voor de hobby wat postduiven had. Jisk woonde enkele straten verderop en zag op een gegeven moment duiven vliegen tegen een strakblauwe lucht. Dit fascineerde hem zo dat telkens wanneer die duiven rondvlogen hij die in de gaten hield. Hij durfde niet naar Piso toe te gaan maar bleef, bescheiden als hij toen was, op gepaste afstand in de straat staan kijken. Op een gegeven moment kreeg Piso in de gaten dat er telkens een vijfjarig jongetje in de straat stond te kijken naar de duiven en vroeg de kleine man of hij eens bij de duiven in hok wou kijken. Dat was niet tegen dovemansoren gezegd en Jisk was vanaf dat moment verslaafd aan postduiven. Maar thuis had vader, waar Jisk een op z'n zachtst gezegd zeer moeizame relatie mee had, helemaal niets met duiven. Maar Piso vond het zo jammer dat Jisk z'n enthousiasme voor de postduiven niet thuis kon beleven.

Jisk met zijn zelf geënte boom

Op een gegeven moment stapte de man naar vader Bouma. Van afstand zag Jisk

Hokaccommodatie

Jisk als jeugdlid voor het hok van de jonge duiven.

dat er tussen de beide mannen een hevige woordenwisseling plaats vond maar de uitkomst was dat Jisk een hokje in de tuin kreeg. Hij kreeg van Piso twee ongeringde postduiven en zo werd Jisk duivenmelker. In die tijd hielp hij ook een buurman met het conditioneren van grasparkieten voor de tentoonstelling. De ervaringen die hij daarmee opdeed zou hij later ook toepassen op de duiven maar daarover verder meer. Niet lang nadat Jisk met duiven was begonnen verhuisde de familie Bouma naar Jutrijp, een tweelingdorp met Hommerts. Jutrijp is een langgerekt lintdorp aan de rijksstraatweg van Sneek naar Lemmer. In vroeger dagen was dit een drukke weg maar met de komst van de A6 is het er een stuk rustiger. Komende vanaf Sneek was bij het binnenkomen van Jutrijp het eerste boerderijtje aan de rechterkant van de familie Bouma. Jisk had inmiddels al wat meer duiven en werd lid bij P.V. "De Reisduif" in Sneek. Hier hield hij het niet lang vol en stapte al na een jaar over naar P.V. "L'Estafette" ook in Sneek waar hij, zoals hij het omschreef, in een warm bad terecht kwam.

Hij was toen nog steeds maar een mannetje, maar was zeer leergierig. Deze eigenschap heeft hij heden ten dage nog steeds trouwens. Toen er in het najaar de traditionele tentoonstelling werd gehouden deed Jisk voor het eerst aan zo'n evenement mee. Omdat hij van kleins af aan de instelling van een winnaar had dacht hij de ervaring die hij had met de grasparkieten te gebruiken voor de tentoonstelling. Hij poetste de duiven op en smeerde overal waar kon slaolie om de duiven maar zo veel mogelijk te laten glimmen. Helaas voor Jisk kon hij de duiven nog zo poetsen het bleven als het ware soepduiven en meer dan achtentachtig punten konden ze niet verdienen. Later, toen de tentoonstelling voor het publiek werd geopend en Jisk de kaartjes zag waar de waarderingen op stonden, was de teleurstelling natuurlijk groot. Hij hoorde enkelen al opmerkingen maken of de duiven naar een feestje moesten omdat het leek of ze lippenstift op hadden. Klaas van Malsen, eertijds een gekend duivenmelker in Sneek en omstreken, vroeg van wie die duiven waren. Jisk was nog te kort lid om bij iedereen bekend te zijn. Maar toen men het kleine ventje aanwees die daar in een hoek van het clubgebouw stond ontfermde Klaas zich over de kleine Jisk. Vanaf die dag waren Klaas en zijn vrouw Coba als een Heit (vader) en Mem (moeder) voor Jisk. Hij kon er altijd terecht en Klaas maakte hem wegwijs in de duivensport en tot op de dag van vandaag noemt Jisk Klaas nog steeds Heit.

De goeie ouwe tijd.

Wanneer de prestaties van weleer ter sprake komen begint Jisk echt op gang te komen. Prachtige verhalen komen aan de orde. Of het precies allemaal in de juiste tijdspanne staat weet ik niet maar er zijn anekdotes die ik u niet wil onthouden. Zo was er in de vorige eeuw een vlucht voor jonge duiven vanuit het Franse Bapaume. Het werd een complete rampvlucht. Jisk had een duif van Klaas van Malsen gekregen en de laatste drie cijfers van die duif weet hij nog, de "872". Die kwam thuis en viel op het dak en bleef zitten op de golfplaten. Of liever gezegd liggen want toen Jisk hem van het dak plukte bleek dat beide pootjes stuk waren. Het zal een pijnlijke thuiskomst van het beestje zijn geweest want in die tijd had het elektronisch constateren zijn intrede nog niet gedaan en moest dus de gummiring van het kapotte pootje worden gehaald. Ondanks dat vloog de duif toch een eerste prijs. Van zijn schamele zakcenten heeft hij de dierenarts betaald die de pootjes heeft gespalkt en na een poosje in een soort zakje te hebben gehangen is de duif weer hersteld. Daarna is hij op het kweekhok beland.

Als jeugdlid kon Jisk met de vluchten voor jonge duiven meer dan behoorlijk meekomen. Vooral op de laatste vluchten ging het dan echt top. In die tijd werd er niet of nauwelijks verduisterd bij de jongen maar zonder dat Jisk het zelf in de gaten had was hij zijn tijd voor wat het verduisteren betreft ver vooruit. Wat bleek, de jonge duiven zaten in een hok zonder ramen. Het licht kwam alleen binnen door de spoetnik. Dus was het 's middags vroeg donker en 's morgens laat licht.
Al snel werd Jisk een melker waar rekening mee werd gehouden. Hij was bloedfanatiek en zijn wil om te winnen was groot. En terwijl nagenoeg alle melkers het geijkte voersysteem toepasten was Jisk bezig met het anders voeren en het voer te bevochtigen met olie.

Ook een leuk verhaal is die van de "712". Deze duif vloog als jaarling doffer twee weken achter elkaar een eerste in de toenmalige Afdeling K in Friesland. De eerste keer was dat op een vlucht van Bourges. Normaal was het niet de gewoonte van Jisk om een jaarling mee te geven op een fondvlucht en deze was ook nog eentje van een 700 kilometer. Maar omdat de duif slecht binnen wou komen en vele uren op het ûleboerd (uilenbord) zat kreeg hij straf en werd ingemand op de fondvlucht. Het werd een zeer trage vlucht met een strakblauwe lucht en een stevige wind uit het Noordwesten. Echt duivenweer dus. Waarschijnlijk ondervond de "712" het niet als een straf met dus een eerste van Friesland als gevolg. Langzamerhand ging het steeds beter met de prestaties niet in de laatste plaats door zijn drang om de beste te willen zijn. Van zijn moeder kreeg hij ook de volle steun en zij hielp Jisk waar mogelijk. En uiteraard de eerder genoemde Klaas en Coba maar ook kon hij altijd aankloppen bij de toenmalige voorzitter van de club, Johan Bakker en zijn vrouw Kitty. Jisk praat nog steeds met veel warmte over deze mensen.

Op een gegeven moment moest er volgens Jisk versterking komen en kwam hij op een verkoop van Jan de Jongh uit Drunen. Hier kocht hij een duivin die hem zeer aanstond voor zestig gulden. Uit deze duivin samen met zijn Sokkepoot kweekte hij een duif, de "vijf eentjes" genaamd. U raadt het al, de laatste cijfers van het ringnummer waren vijf eentjes. Deze duif vloog elke week bij de eerste vijf in de vereniging. Op een gegeven moment bleef de duivin van de "vijf eentjes" achter en dat heeft deze doffer zoveel verdriet gedaan dat hij daarna, met welke duivin ook, nooit meer een prijs heeft gevlogen.

Klaar staan voor een ander.
Ondanks dat Jisk momenteel lid is bij een vereniging op Urk voelt hij zich nog steeds welkom als hij bij een jubileum of tentoonstelling bij P.V. "L'Estafette" binnenkomt. Hij voelt dat hij hier gewaardeerd wordt als mens en dat is erg belangrijk voor hem. Een gevolg van de waardering die hij als kind heeft gemist. Toen hij lid was bij "L'Estafette" schuwde hij het werk niet. Hij zat vele jaren in het bestuur en stond bij elke vlucht aan de inkorftafel. Ook deed hij de inkoop van de bar.

In Jutrijp had Jisk vrij uitzicht over de landerijen en enkele honderden meters het weiland in woonde een boer die ook duiven had. Een clubgenoot met een voor die tijd enorm aantal duiven. Wanneer je zo dicht bij elkaar woont kom je wel eens bij elkaar op bezoek en op een gegeven moment was Jisk daar vaak om de man te helpen. Al snel zag hij dat de verzorging niet optimaal was en probeerde hij de man te overtuigen dat een andere verzorging waarschijnlijk meer succes op zou leveren. Maar zoals zo vaak was het antwoord, ik heb het altijd zo gedaan dus bemoei je met je eigen zaken. Op een gegeven moment werd Jisk gevraagd een week de duiven te verzorgen vanwege vakantie en toen zag hij zijn kans schoon om ongehoorzaam te zijn. Of het van de andere verzorging kwam of puur toeval is niet te achterhalen maar er werd daar op de boerderij die zaterdag een superuitslag gemaakt.

Abrupt einde duivensport en start naar de top van Nederland met sierduiven.
In 2000 kwam er een abrupt einde aan de duivensport toen het boerderijtje in Jutrijp door zijn ouders werd verkocht. Jisk had inmiddels verkering gekregen met Dineke en er waren trouwplannen, maar ook toen waren de wachtlijsten voor een huurhuis lang en was Jisk gedwongen om met zijn ouders mee terug te gaan naar Heeg. Op die manier kwam er een voorlopig eind aan de duivensport maar niet voor hij nog een eerste in de club vloog op een vlucht uit Ablis. Gelukkig voor Jisk kwam er in Koudum, de woonplaats van Dineke, een huis vrij en in 2001 zijn ze naar het huidige adres verhuisd en in het huwelijksbootje gestapt. Vol goede moed werd er een vergunning gevraagd om een hok te mogen plaatsen. In die tijd kwamen de aanvragen voor zo'n vergunning in de krant en toen de achterbuurman dit las kwam die in het geweer. Die woonde er nog niet zo lang en was van de andere kant van het dorp verhuisd omdat hij daar veel problemen had met..... juist, een duivenmelker. Jisk heeft lang op die man in moeten praten en na vele beloftes dat de duiven na het trainen direct weer in het hok zouden worden geroepen stemde de man schoorvoetend toe.

De Thuringer vleugelduivin.

Jisk maakte in Koudum een nieuwe start met de jonge duiven. Maar de jonge duiven hadden geen boodschap aan de afspraken tussen Jisk en de buurman en beschouwden het dak van de buurman als hun territorium. Jisk besloot toen, mede vanwege het feit dat er gezien de ligging vlak achter het IJsselmeer geen topprestaties waren te verwachten, om de duiven weg te doen. Een keihard besluit natuurlijk. Na enkele jaren zonder duiven kwamen er toch weer duiven maar nu geen postduiven maar sierduiven. Eerst oudHollandse Kapucijners later ook kleurduiven en Thüringer vleugelduiven. Met deze laatste won Jisk in Amersfoort een grote show waarna hij zelfs nog werd geïnterviewd door RTV Utrecht. Hij had enige moeite moeten doen om aan deze duiven te geraken. In het Friese Exmorra was een man die goede resultaten behaalde met deze duiven maar Jisk kon er geen kopen omdat de man bang was voor concurrentie. Toen die man overleed heeft Jisk alle tien koppels van de familie kunnen kopen. Deze duiven moeten worden geconditioneerd voor een tentoonstelling en de veertjes op de kop moeten speciaal worden geknipt. De man uit Exmorra huurde hier speciaal een kapster uit Bolsward voor in. Maar Jisk kon dit nog uit de periode als kind toen hij dit bij de grasparkieten van de buurman in Heeg deed. Met deze duiven haalde hij de top van Nederland. Op een gegeven moment haalde hij duiven bij die een sluimerende paratyfus bleken te hebben en al snel was alles ziek en heeft hij alles weggedaan.

Hoe een gitzwarte periode het begin werd van het kweekhok "Olle Wille".
Hierna begon een periode in zijn leven wat hijzelf omschrijft als een absoluut dieptepunt. Hij had andere medicatie gekregen die een verkeerde uitwerking hadden. Jisk begon stemmen in zijn hoofd te krijgen en toen hij dit bij zijn behandelend arts aangaf kreeg hij nog zwaardere medicatie. Hierdoor werden de stemmen alleen maar erger. Paniek maakte zich van hem

Vechten met de duiven

meester omdat de ervaringen van vroeger weer terugkwamen. Toen werd hij als kind niet gehoord en nu ervoer hij dit weer. Dat was de druppel van iemand die zijn hele leven op zijn tenen heeft moeten lopen om zich te bewijzen. Gelukkig is hij door ambulancebroeders op het nippertje van de dood gered. Dineke spoorde hem hierna aan om toch weer wat duiven te nemen en zo ontstond het idee om een kweekhok te beginnen. Er werden enkele duiven aangeschaft via de site duivennet en van Tjeerd Bakker die super vloog. Toen Jisk weer zo met de duiven bezig was kwam hij op een keer uit het hok en zei tegen Dineke "leafste wat is dit dochs moai, ik ha no wer olle wille". ("Lieverd, dit is zo mooi, ik heb er weer zo veel plezier aan" Sinds die uitspraak heet het kweekhok "Olle Wille" wat betekent "alle plezier".

Er zijn veel mensen die hem hierna hebben gesteund om zijn leven weer op de rit te krijgen en ik kan hier beter geen namen noemen omdat er dan misschien iemand vergeten wordt. Ook heeft hij bij enkele gekende liefhebbers goede duiven aangeschaft. Jisk heeft dit kweekhok niet opgezet om er commercieel beter van te worden. Hij is altijd een sociaal iemand geweest en was en is nooit nooit te beroerd om iemand te helpen. Daarom schenkt hij aan veel clubs een bon als steun aan de vereniging of aan het goede doel. Natuurlijk hoopt hij dat de kopers van zijn bonnen duiven krijgen die super gaan vliegen waarmee hij naam kan maken voor zijn kweekhok maar altijd met het doel om een ander te helpen.

Jisk, ik heb ademloos zitten luisteren naar je verhaal onder het genot van koffie met een stuk oranjekoek en kan helaas niet alles in deze reportage meenemen. Kan nog verhalen schrijven over je minimale aanpak met medicijnen, waarbij je alleen de duiven die ziek zijn individueel behandelt, door een klein rolletje van een stukje koek door het medicijn te rollen en dit op te steken. Of je werk op de kwekerij, maar daar is helaas geen ruimte meer voor. Ik wens je veel succes met het kweekhok en wat veel belangrijker is nog een heel mooi leven met je Dineke.

Otto Adema.

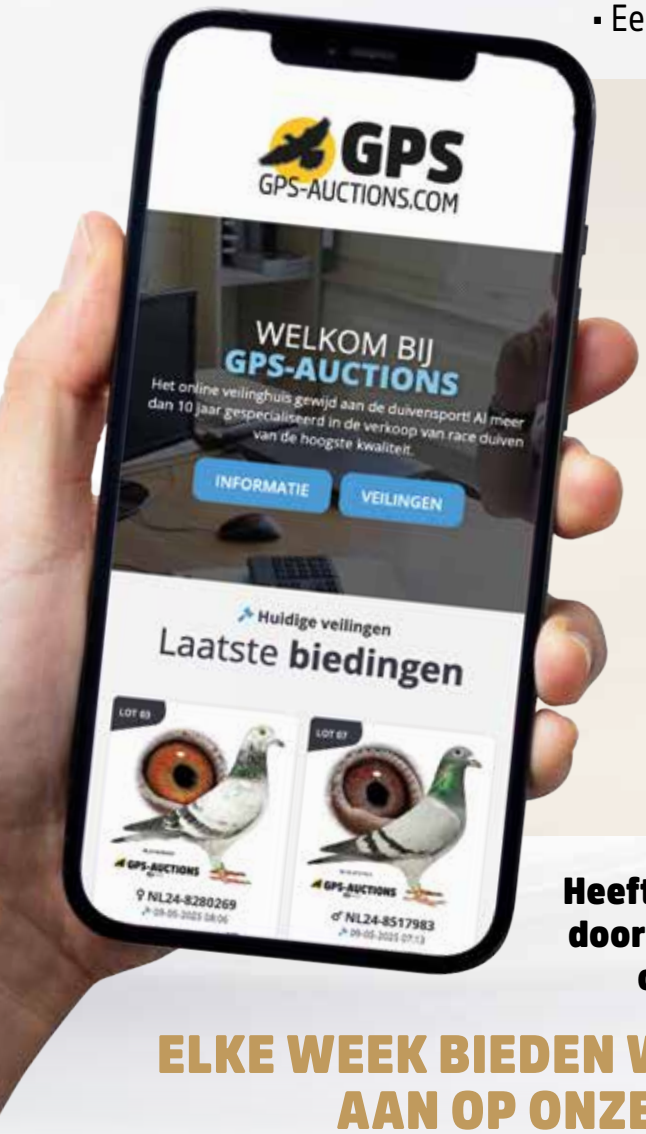
WIJ WENSEN ALLE DEELNEMERS AAN DE GRAND PRIX MIDI FRANCE VEEL SUCCES!

GPS - AUCTIONS IS ALTIJD OP ZOEK...

GPS-Auctions is het grootste veilinghuis binnen de Nederlandse duivensport. Door jarenlange ervaring en contacten die er zijn gelegd is er een wereldwijd netwerk ontstaan. Dat zorgt ervoor dat het nog altijd een groeiende onderneming is met als uitgangspunt een zo hoog mogelijk rendement voor onze klanten.

GPS-AUCTIONS STAAT VOOR:

- Een wereldwijd netwerk met meer dan 20.000 klanten.
- Wereldwijd agenten die werken voor GPS.
- Open en correcte handelswijze.
- Een groeiende onderneming die open staat voor vernieuwingen!

WIJ ZIJN DAN OOK ALTIJD OP ZOEK NAAR:

- **TOPDUIVEN**
  Die zowel online als offline verkocht kunnen worden via ons netwerk.
- **TOTALE VERKOPEN**
  Die wij volledig kunnen begeleiden door middel van uitgebreid promoten in de vorm van; promotiefilm op locatie met daarbij promoten van uw topduiven, promotie in de vorm van advertenties in binnen- en buitenland, kijkochtend etc.
- **ORIGINELE DUIVEN**
  Ons netwerk is altijd opzoek naar duiven van o.a. Dirk v.d. Bulck / Comb. Flanders(B), Jan Hooymans, C. & G. Koopman, Dirk v. Dyck (B), G. & S. Verkerk, Gebr. Leideman, Jelle Jellema, Batenburg-v.d. Merwe etc...

Heeft u interessante duiven mail ze door naar: info@gps-auctions.com of bel naar: 0416 - 666 727

ELKE WEEK BIEDEN WIJ TOPVEILINGEN AAN OP ONZE WEBSITE!

GPS
GPS-AUCTIONS

HET GROOTSTE POSTDUIVEN VEILINGHUIS VAN NEDERLAND!

WWW.GPS-AUCTIONS.COM